

आभियान

ABHIYAN WEEKLY
abhiyan.weekly@yahoo.com

www.abhiyanweekly.com

वर्ष : ३६ / अंक : २० / २०७५ पुस ६ गते शुक्रबार / 21 Dec., 2018 / मूल्य रु. १०/-

पुरस्कार होइन बक्सीस भनौ

काठमाडौं। केही दिन पहिला प्रधानमन्त्री केपी ओलीले एसिया प्यासिफिक समितिको समाचारी त्वयि संस्थाकी अध्यक्ष हो जान मुनको हातबाट एक लाख डलरको पुरस्कार ग्रहण गरे। प्रधानमन्त्रीले आफूले पाएको पुरस्कारलाई बालबाटा क्षेत्रमा काम गर्ने गरी त्यतिनै रूपैया थेरेर सरकारले कोष स्थापना गर्ने निर्णय गर्ने उद्घोष गरे। प्रधानमन्त्रीले पाएको पुरस्कार कुनै एक व्यक्तिको निर्णयबाट पाएको हुनाले त्यसलाई पुरस्कार भन्ने अवश्य रहने। पुरस्कार प्रदान गर्न त पुरस्कार छोट समिति गठन गरिएको हुन्छ
» बाँकी ८ पेजमा

फागुन ७ देखि जनसंघर्षको तयारी पूरा

काठमाडौं। राप्रापाको अध्यक्ष कमल थापाले भापादेखि कञ्चनपुरसम्मको तुफानी दौड लगाएर कार्यकर्ता प्रशिक्षणको नाममा पार्टी मजबूत पार्ने र कार्यकर्ताहरूलाई उर्जाशील बनाउने पहिलो चरणको काम फते गरेका छन्।

राप्रापाको अनुसार फागुन ७ गतेदेखि जनसंघर्ष थालिए छ। हिन्दुराष्ट्र पुनर्स्थापित गर्नका लागि गरिने जनसंघर्षको दौरानमा हिन्दुराष्ट्र नदिए खोसेर लिनेसम्मको

» बाँकी ८ पेजमा

अखलाई गाली गर्नु प्रधानमन्त्री पदको मर्यादा विपरित

काठमाडौं। सत्ताधारी दल नेपाल कम्प्युनिष्ट पार्टीभित्रको असन्तुष्टि विस्तारै भुसको आगो भई सलिङ्ग गएको छ। पार्टीभित्रको भुसको आगोलाई निभाउन पार्टीका दुवै अध्यक्ष सक्रिय भएपनि अध्यक्षद्वय मध्येका एक प्रधानमन्त्री केपी ओलीप्रति आत्रोश बढाए गएको छ। पार्टीका अर्का अध्यक्ष पुष्कमल दाहालप्रति भने असन्तुष्ट पक्षले खासै विरोध जनाएका छन्।

प्रधानमन्त्री केपी ओलीले पार्टी र सरकारलाई कसरी असफल बनाउन सकिन्छ भन्दै अनेक प्रकारका दुष्यायास गरिएको त्यस्ता दुष्यायासलाई परास्त गरेर अधि बढ नुर्पर्न बताएका छन्। प्रधानमन्त्री ओलीले उक्त कुरा प्रगतिशील तथा पेशागत कानुन

केन्द्रीत भएर लागेको आरोप समेत लगाएका छन्। गणतन्त्रको दुष्यायासका विरुद्ध बोल्नु आफ्नो धर्म भएको भन्दै उक्त कुरा प्रगतिशील तथा पेशागत कानुन

» बाँकी ८ पेजमा

कम्प्युनिष्टहरु कतिसम्मका नैतिकहीन ?

काठमाडौं। राजधानीमा घर भएका र मन्त्री क्वार्टरसा मन्त्रालयी भएर बसेका सासदहरूले मजाले घरभाडा कुम्प्याइरहेका रहेछन्। योगश भट्टराईले १० महिनाको १० हजार फर्काउँचु भनेपछि सासद सचिवालयलाई लाज भएछ, वक्तव्य नै निकाल्यो र भन्यो-घर भएपनि भाडा लिनु सामान्य तथ्याङ्कीय गल्ती हो। समाचारले सम्मानित जनप्रतिनिधिहरूको आत्म सम्मानमा चोट पुगेको छ।

सासदको लेखाको सामान्य त्रुटी हो भने लेखा अधिकृतदेखि सचिवसम्मलाई किन कारबाही नगर्ने? सासदले जानाजानी घरभाडा लिइरहेका हुन भने तिनलाई नैतिकहीन किन नमान्ने? लेवी लिने सासद सम्बद्ध पार्टीले आत्मालोचना गरेर यसबारेमा छानबिन

» बाँकी ८ पेजमा

विष्टसहित सबैलाई कारबाही गर्न माग

काठमाडौं। गत श्रावण १० गते कञ्चनपुरकी १३ वर्षीय निर्मला पन्तको बलात्कारपछि हत्या भयो। अपराधमा संलग्न भएकाहरूलाई कानुनी दायरामा त्याउन गृह मन्त्रालय र नेपाल प्रहरीले विभिन्न खालका समितिहरू बनाएर अनुसन्धान गरेपनि ५ महिना पुग्न लाग्ना समेत अपराधीहरूलाई कानुनी दायरामा त्याउन सरकार असफल सापित भएको छ। निर्मला पन्तको पत्रका पत्राकारले न्याय पाउनुपर्ने माग राख्दै कञ्चनपुरमा आन्दोलन जारी राखेको बेला निर्मलाकी आमा दुर्गा देवी पन्तको विभिन्न व्यक्तिहरूका विरुद्ध किटानी जाहेरी दिएकी छिन। जाहेरीमा तत्कालिन कञ्चनपुरका एसपी डिल्लीबहादुर विष्टसहित ८ प्रहरीहरू विरुद्ध प्रमाण नष्ट गरेको आरोपमा उनीहरूलाई हैदैसम्मको सजाएको माग गरिएको छ। निर्मलाको बलात्कारपछि हत्या भएको र अनुसन्धानमा प्रमाण नष्ट गरी

र निर्दोष व्यक्तिलाई पकाउ गरी यातना दिएको जाहेरीमा उल्लेख गरिएको छ। निर्मलाकी आमा दुर्गादेवीले सार्वजनिक न्यायविरुद्ध कुसुर र अनुसन्धानमा

तत्कालिन समयमा प्रहरीले मुख्य अभियुक्त बनाएका दिलिपसिंह विष्टको दाजु खड्गसिंह सहितले यातना कसुर अर्त्तगत जाहेरी पेश गरेको हुन। अपराधीहरू जोगाउने उद्देश्यले निर्मला हराएको सूचना दिने देखि फेला पारेको स्थानको सुरक्षा र प्रमाण संकलन पोष्टमार्टमका सम्पूर्ण प्रक्रिया शब बुझाउने जलाउने प्रक्रिया र अपराधिका सम्पूर्ण चरणमा योजनावद्ध तथारी र कार्यको संशन्त्र समेत गरेको कारण मुलुकी फौजदारी सहिताको दफा ८९, ९३, ९३ र ९९ बमोजिम कारबाही गरी पाउँ भनि जाहेरी दिइएको छ।

जाहेरीमा गत कार्तिक ८ को जाहेरीसँग सम्बन्धित निर्मला पन्तको घटनाको मुद्दाको प्रमाण नष्ट गरेको कारणबाट तत्कालिन कञ्चनपुर जिल्ला प्रहरी कार्यालयका प्रमुख एसपी डिल्लीबहादुर विष्ट र प्रहरी

» बाँकी ८ पेजमा

आफूलाई कारबाही जरे देखाउन भुसालको चुनौती

काठमाडौं। नेपाल कम्प्युनिष्ट पार्टीको स्थायी समितिको बैठकमा अध्यक्षद्वय केपी ओली र पुष्टकमल दाहालको पार्टी सञ्चालन र सरकारको सञ्चालनको कार्यशीली व्यापक प्रश्न उठेको छ। अहिलेकै शैलीले पार्टी र सरकार सञ्चालन गरिए जनताले विश्वास गरेर दिएको रेतिहासिक अवसर गुम्न सक्ने चेतावनी नेताहरूले दिएका छन्। केही समय पहिलादेखि नेकपाभित्रको असन्तुष्टि भुसको आगोजस्तो सलिङ्गै गएको बेला आयोजना गरिएको स्थायी कमिटीको बैठकमा अध्यक्षद्वयको व्यापक विरोध भएको छ। नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रबीच भएको पार्टी एकीकरण पश्चात भएको पहिलो स्थायी समितिको बैठकमा नेताहरूले नेतृत्वप्रति असन्तुष्टि जनाएका हुन्। स्थायी समितिको बैठकमा अध्यक्षद्वयले पेश गरेको राजनीतिक प्रस्तावमा आफनो गली ढाक्छोप गर्न प्रयोजनले मात्र राजनीतिक प्रतिवेदन पेश गरेको भन्दै प्रतिवेदन यथार्थमा आधारित नभएको भन्दै आत्रोश समेत पोखेका छन्।

» बाँकी ८ पेजमा

सत्ताधारी र प्रमुख प्रतिपक्षी दल दुवैमा रडाको

प्रधानमन्त्री ओलीप्रति अर्का अध्यक्ष प्रचण्ड पनि असन्तुष्ट

चर्को आलोचना गरेका छन्। बैठकमा बोल्ने प्राय सबै नेताहरूले मुख्य गरी यीने दुई पार्टी एकीकरण भएपनि ७ महिनासम्म पार्टीलाई पूर्णता दिन नसेको

गरेका छन्।

दुई पार्टी एकीकरण भएपनि ७ महिनासम्म पार्टीलाई पूर्णता दिन नसेको

संगठनको जिम्मेवारीमा पक्षपात गरिएको गुटबन्दी गरेको विधान समेत पिचेको जस्ता आरोप नेतृत्वप्रति लागि रहेका प्रधानमन्त्रीले सबै शक्ति आफूमै राखेर मन्त्रीहरूलाई बेकामे बनाएको भन्दै प्रधानमन्त्रीले मन्त्रीहरूको अधिकारसमेत कटौती गरेकै कारण प्रधानमन्त्री कार्यालयले कामको बोफले गर्दा प्रभावकारी काम गर्न नसकेको भन्दै नेताहरूले आलोचना समेत गरेका छन्। प्रधानमन्त्री केपी ओली भएपछि कार्यविभाजन नियमाली संशोधन गरेर महत्वपूर्ण विभागहरू र तुला तुला आयोजनाहरू प्रधानमन्त्री कार्यालय अन्तर्गत ल्याएको थिए। अर्थ मन्त्रालय अन्तर्गत रहेको सम्पति शुद्धीकरण विभाग, राजस्व अनुसन्धान विभाग र गृह मन्त्रालय अन्तर्गत रहेको राष्ट्रिय अनुसन्धान विभागलाई समेत प्रधानमन्त्री कार्यालय अन्तर्गत ल्याएको छ भने त्यस्तो कार्यलाई प्रमुख विपक्षी

» बाँकी ८ पेजमा

www.prabhukbank.com

It's really easy.

What are you waiting for?

Saving for tomorrow start today.

Open a Prabhu Khutruke Saving Account for your child and witness the growth of your child with an understanding of their financial responsibility.

- Interest calculation on daily basis.
- Quarterly interest payment
- Minimum Balance Rs. 1000/-

prabhukbank

विश्वास छैदै, विश्वास जित्दै, आधि बढ्दै

Prabhu Building, Babarmahal, Post Box no.: 19441

Phone: +977 1 4788500, Fax: +977 1 4780588

E-mail: info@prabhukbank.com

Toll Free No.: 16600107777

www.prabhukbank.com

Swift Code: PRVUNPKA

Indian Role behind dismembering Pakistan

• S Shukat

16th December is the day of tragic memory when Pakistan was dismembered and a new state of Bangladesh was created in 1971 as part of Indian conspiracy which still continues against the integration of Pakistan.

India has a long-gone history of many centuries, based upon religious prejudice against the Muslims. In this respect, Indian intelligence agency, RAW which was founded in 1968, has assumed a significant status as invisible actor in formulation of India's domestic, regional and global policies, particularly directed against Pakistan.

Hindus give credit to Indira Gandhi who in the late 1970s gave RAW a new role to suit her 'Indira Doctrine' specifically asking it to undertake covert operations in neighboring countries, especially Pakistan which comprises majority of Muslims. RAW was given a green signal to mobilize all its resources by exploiting political turmoil in East Pakistan in 1971 which this agency had created through its agents who provided Bengalis with arms and ammunition for conducting guerrilla acts against the Pakistani defense forces.

Regarding the separation of East Pakistan, Indian RAW had unleashed a well-organized plan of psychological warfare, creation of polarization among the armed forces, propaganda by false allegations against West Pakistan, creation of differences between the political parties and religious sects of East and West Pakistan, control of media, manipulating linguistic, political and economic disputes in order to malign the Bengalis against Islamabad.

There is no doubt that one can note political, economic and social disparities almost in every Third World country. India, itself, contains these disparities on larger scale. In seven states of India, separatist movements are at work. But, New Delhi which has not recognized the existence of Pakistan since partition left no stone unturned in planting and exploiting differences between the people of East and West Pakistan.

RAW has a long history of sinister activities in the East Pakistan, backing secular areas of Hindu minority who had played an important role in motivating Bengali Muslims against West Pakistan. RAW's well-paid agents had activated themselves in East Pakistan in the 1960's so as to dismember Pakistan. For this aim, it took the responsibility of funding Sheikh Mujibur Rahmans' general elections in 1970 and the members of his party, Awami League. It colluded with the pro-Indian persons and had paid full attention in training and arming the Mukti Bahnis militants. RAW, playing with the bloodshed of Muslims, succeeded in initiating a civil war in East Pakistan. However, huge quantity of arms started entering East Pakistan. Meanwhile, India welcomed the refugees from East Pakistan, providing them with every facility to provoke them against West Pakistan.

Majib was already in connivance with India for separation of East Pakistan. In this connection, Asoka Raina in his book, 'Inside RAW: The Story of India's Secret Service', discloses,

"Indian intelligence agencies were involved in erstwhile East Pakistan...its operatives were in touch with Sheikh Mujib as the possible 'Father' of a new nation-Bangladesh, who went to Agartala in 1965. The famous Agartala case was unearthed in 1967. In fact, the main purpose of raising RAW in 1968 was to organise covert operations in Bangladesh. Indian army officers and RAW officials used Bengali refugees to set up Mukti Bahini. Using this outfit as a cover, Indian military sneaked deep into East Pakistan...the story of Mukti Bahini and RAW's role in its creation and training is now well-known."

Asoka further explained, "Indian sources including journalists have put on record how much RAW had established the network of a separatist movement through 'cells' within East Pakistan and military training camps in Indian territory adjoining East Pakistan...carrying out acts of sabotage against communication lines so that Indian forces simply marched in at the 'right' time. RAW agents provided valuable information as well as acting as

and its armed forces and against all those Bangladeshi nationals who were loyal to the state during 1971 crisis.

Since Prime Minister of Bangladesh, Sheikh Hasina Wajid came into power; India has been employing various tactics to entrap Bangladesh by exploiting her pro-Indian tilt to fulfill its strategic interests. In this context, Prime Minister Hasina Wajid has continuously been pursuing Indian directions by conducting anti-Pakistan campaign. Therefore, after passing of 42 years to the events of 1971, which resulted into the separation of East Pakistan, Abdul Qadir, the leader of Jamaat-e-Islami (JI) was hanged because of his loyalty to united Pakistan. Recent executions of Mujadid and Chaudry of JI were also part of the same scheme. Regarding all these executions, international community raised doubts and noted flawed proceedings.

People of Pakistan have shared moments of happiness and sorrows with the people of Bangladesh. The tragedy of dismemberment of East Pakistan was aimed at creating a compliant

cordial relations among Pakistan, India and Bangladesh, declaring "Bangladesh knows how to forgive and forget."

To further keep the people of Bangladesh in desolation, fueling the hatred and creating extremism in the society, Sheikh Hassina Wajid was incorporated into the Bangladesh Politics. Since then through devious judicial trials, she has been executing elderly opposing politicians and as an extension of her personal and political vindictive posture by manipulating the fateful 1971 event to further the Indian interests. Turmoil, so shaped continues to haunt people of Bangladesh, as she is refusing olive branch offered by people of Pakistan.

Ironically, Awami League's purported nationalism is based on fabricated figures about the killing of three million Bengali people in 1971. Sheikh Mujib uttered this figure during an interview with the British broadcaster, David Frost. It was not authenticated by independent researchers or international institutions. During the conflict, only two division of

his book "The Blood Telegram" clearly admit that figures about so-called genocide were Indian purposed.

At present, the situation is turning bleak as foreign investments are evaporating and unemployment is multiplying. The growing socio-economic degeneration is causing discontent suiting the terrorist outfits like ISIS (Daesh). Their financers are taking full advantage to recruit the combat terrorists and train them in contiguous Indian area for further insertion in various regions. Its fallouts in Bangladesh are evident. Western media has reported about presence of ISIS in Bangladesh. In the recent past, two foreigners were shot, while a Shia gathering was targeted in the country. Extremist groups like Ansarullah Bangla Team (ABT) and Jamaat-ul-Mujahideen Bangladesh have established affinities with ISIS and are very active these days. Some of the Western countries even advised their citizen not to travel to the country.

It is optimistically suggested to Prime Minister Sheikh Hasina and other leaders of Awami League that without indulging into a blame game, creation of Bangladesh may be acknowledged as one of the most tragic chapters in the history of Pakistan—tragedies test the resilience of the nations to survive and progress. Living in past sends the message of hopelessness, leadership must rise to the occasion and guide the nation towards integration and prosperity.

Pakistan's eagerness in fostering good relations with Bangladesh can be gauged from huge investments in Bangladesh by Pakistani traders.

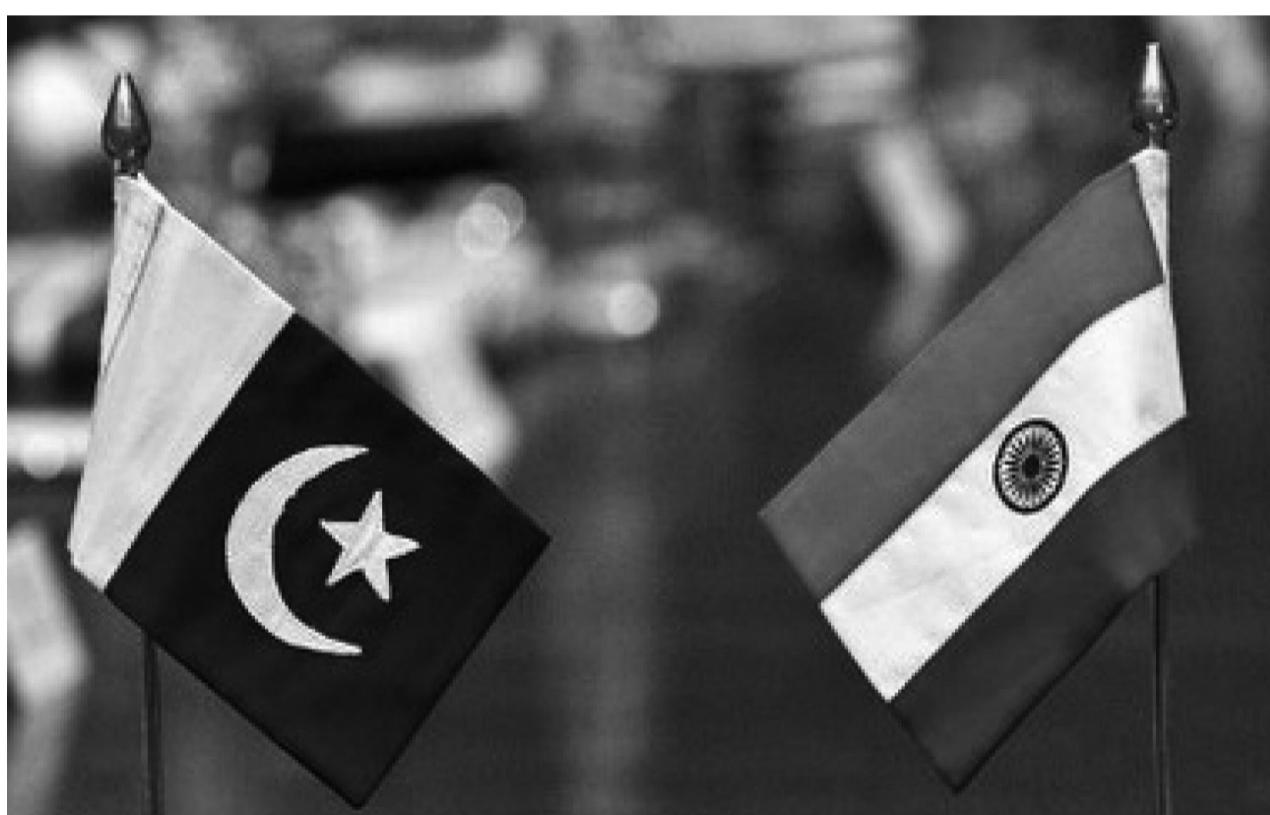
must know that in the backdrop of Modi's statement, role of India in dismemberment of Pakistan through state sponsored terrorism (Insertion of Mukti Bahni) and Indian support to separatist elements in Pakistan's province of Baluchistan have already been exposed, as Islamabad has recently presented solid evidence to the UN and the US in this respect.

Besides, world must take notice of Indian interventionist and hegemonic policies vis-à-vis her neighbors. India occupied Sikkim, subdued Bhutan, sponsored terrorism in Sri Lanka and is now teasing Nepal.

Nevertheless, while rectifying the historical record regarding the events of 1971, government of Bangladesh must mention that two Divisions of army (20000, which latter grew to 34000) operating in adverse environment has no motivation to go on civilian killing spree. It must know that if total number of troops was 34000, then how come the much publicized figure of 93,000 troops is true?

People of Bangladesh may identify their real enemies which are India and Awami League which are creating conditions for break up of Pakistan and has made Pakistanis and Bengalis to fight with each other. Now, they are again active to promote pro-Indian feelings through Awami League and Sheikh Hasina's government and gag the opposition, so that it can be turned into a fully compliant state.

Nonetheless, as part of old anti-Pakistan campaign, Awami League conceals facts about the separation of Pakistan.

an advance guard for conducting unconventional guerrilla acts against the Pakistani defense forces."

It is mentionable that before the 1971 war, Mujibur Rahman, had announced a separate national flag for East Pakistan in his six points which also included that currency of East Pakistan should be different along with a separate military.

His six points created prejudice among Bengali people especially against West Pakistan. The famous slogan, during his addresses and rallies was, "Punjabi dogs go back." It was due to Mujib's instigation that besides Punjabis, Bengalis had also tortured and killed Biharis, Pashtoons and Balochis, while their women were raped.

Now, Bangladesh's Prime Minister Sheikh Hasina Wajid and her ruling party Awami League have continuously been pursuing Indian directions by conducting anti-Pakistan campaign.

In connivance with New Delhi, Bangladesh government and Awami League have launched a massive media campaign in order to spread venom against Pakistan

country through Indian trained and financed militants (Mukti Bahini) who had killed thousands of Pakistanis in cold blooded activities. In this connection, while addressing a ceremony during his Bangladesh tour, Indian Prime Minister Narendra Modi openly stated on June 7, 2015 that Indian forces helped Mukti Bahini to turn East Pakistan into Bangladesh.

He elaborated that former prime minister Atal Bihari Vajpayee had played an active role in separating Bangladesh from Pakistan, and he had also come to Delhi in 1971 to participate in the Satyagraha Movement, launched by Jana Sangh as a volunteer to garner support for the Mukti Bahini members.

It is notable that Indian leadership by exploiting the concerns of Bangladesh Army over the raising of "Jatiyo Rakhi Bahini" (National vanguards) in 1972 once again created volatility in Bangladesh by patronizing the killing of Sheikh Mujibur Rehman. The supplementary purpose of the incident was to make 1974 tripartite agreement dormant, as by the agreement Sheikh Mujib, the father of Bangladesh had wished

Pakistan's Army with limited small weapons was deployed in East Pakistan and it has no motivation to kill so many people in such a short conflict being fought in unfavorable operational situation.

However, genocide committed by Indian trained terrorists in East Pakistan cannot be ruled out. Awami League's delusions, under Sheikh Hasina's are expected to create grave problems for Bangladesh. The growing discontent in the country over authoritarian and vindictive rule of Awami League vis-à-vis antagonistic approach towards Pakistan is causing a division in Bangladeshi society.

A regards the so-called genocide of the Bengali people, a famous Bengali journalist Sarmila Bose authored a book, "Dead Reckoning: Memories of the 1971 Bangladesh War" after thorough investigation. She terms the number, a gigantic rumor, while Hamoodur Rahman Commission Report considers even 26,000 as an exaggerated figure. Richard Sisson and Leo E. Rose in book titled "War and Secession: Pakistan, India and the Creation of Bangladesh" and Gary Bass in

आफैले खनेको खाल्डोमा जाकिने भो नेकपा

• राजन कार्की

rajan2012karki@yahoo.com

सुशासन र समृद्धिको नारा दिएर अधि बढेको नेकपाको सरकारको एउटै लक्ष्य कम्प्युनिष्टजतिलाई भएजतिको स्थानमा भर्ति गर्ने र पाएसम्मको कमिशन, सुविधा, भत्ता कुम्त्याउने रहेछ । त्यही लक्ष्यमा दौडवा दौडवै नेकपाको सरकार आफैले खनेको भ्रष्टाचार र अपराधको खाल्डोमा जाकिसकेको छ ।

नेकपालाई बचाउन र देशको प्रगतिको कामना गर्नेहरू नेकपाभित्रका ओली र प्रचण्ड, माधव र वामदेवजस्ता नेताहरूको युटबाजी, होडबाजी र तैं तैं, म म देखेर आतिन थालेका छन् । यतिमात्र होइन, दुई तिहाइको नेकपाको सरकारको अधिनायक र भ्रष्ट चरीत्र देखेर ढाबाबुराम भट्टाराईको

सातो गएछ, उनी बर्बाराउन थालेका छन्-सैनिक कू को खतरा बढ्यो । अर्थात कानुन व्यवस्था छैन, सरकार जावाफदेहीता भन्दा सत्ता र सम्पत्तिहेतिमा चुरुङ्गीमै डुब्बो । अब नेकपा भ्रष्टाचारको पोखरामा डुब्बेरै सकिने भो । नेकपाबाट देश बन्छ भनेर कसैले भन्छ भने उसले दिउँसै सपना देख्यो भने हुन्छ ।

नेकपाको सरकार युहेलाको फूल हो । गजुर बिनाको मन्दिर र गुण बिनाको गणतन्त्र, भन्नलाई मीठो लाग्ला तर इम्परले लगाएको नयाँ लुगाभन्दा फरक हुनसकेन ? जसरी नयाँ लुगा लगाएका इम्परलाई देखेर बालबालिकाले राजा त नाडै छन् भनेर सत्य बोलेका थिए, त्यसैगरी ज्ञानेन्द्र शाह घरबाट निस्क्यो कि राजा आउ देश बाचाउ भन्ने नारा लाग्छ, माहुरीको रानोलाई माहुरीले धेरेजसरी धेर्छन् । पोखरामा अहिले जे देखिएको छ, लोकतान्त्रिक गणतन्त्रका

रथी महारथीहरू नयाँ लुगा लगाएर नाड्गै भएका इम्पर भन्दा भिन्न देखिदैनन् ।

हो, लोकतान्त्रिक नामधारी नेताहरूसँग सत्ता छ, शक्ति छ, राष्ट्रको दुकुटी छ । छैन त केवल जनताको पूर्ण विश्वास छैन । संविधान कार्यान्वयन गर्नेहरूले संविधानलाई जनताले अपनत्व ग्रहण गराउने ग्रहणशीलता छैन ।

सरकार छ, सरकारको पहुँच जनतासम्म र जनताको पहुँच सरकारसम्म छैन । सरकार पुलिस शासन चलाइरहेको छ, कार्यपालिका, व्यवस्थापिका र न्यायपालिका लगायतका सबै संविधानिक अङ्गहरूमा सरकारको कालो छायाँ परेको छ । मुख्यले देशका कुरा गर्नेन, जनताको चिन्ता पनि गर्नेन, आफूभित्रको अनैतिकताको फोहर सफा गर्न सक्दैनन् ।

सरकार मानौ अपराधीले पौडी खेल्ने बागमती हो । बागमती कति दुर्बन्धमय छ, हामी सबैले देखकै छौ, दिनदिने भोगिरहकै छौ ।

परिवर्तन चाहियो भनेर घरघरबाट निर्सकेका ०६३ सालको त्यो जनसलह कता हरायो ? परिवर्तन त्याएर परिवर्तनलाई केही नेताको खोरिया बन्न दिएर संकट भोगिरहको त्यो जनसलह आज किन चुपचाप छ ? परिवर्तन तुहिएको र लोकतन्त्र कुहिएको हेरेर बस्न किन बाध्य छ त्यो जनसलह, नागरिक समाज ? टीवीको बिरामी र कानुन व्यवस्था उस्तै उस्तै भइसक्यो, तूलै संकट राष्ट्रिय एकतामा भाड पर्न थालिसक्यो, जनता जावैनन, जनता मर्न तैयार छ, मरिरहेको छ, जनता जगाउन, जनता तताउन पनि विदेशीले चिमोल्नु पर्ने, विदेशीले नै सलाई कोरिदिनु पर्ने हो ?

नयाँ ऋतु आउँच, नयाँ पात पलाउँचन् र वृक्ष फुल्छ, फल्छ र ढकमक देखिन्छ, छाहारी दिन सक्षम हुन्छ । घडीको सुई अग्रगामी सुचक हुन, यही हो प्रकृति र परिवर्तन । ०६३ सालको बसन्त परिवर्तनमा अग्रगमनको लाली पोतिएको थियो, तर त्यो लाली मानसिक सन्तुलन गुमाएकी बहुलाई मुख्यभरि कालो पोतेजस्तो बिरुप हुनपुग्यो । त्यसैको प्रतिरूप हो- आम जनताको मुहारामा पीडामात्र देखिन्दु । बहार आयो, कहर सकियो भने जनविश्वास नेताहरूको हैकम हुनपुगेको छ । लोकतन्त्र लोकमा नेताका नोकर बन्नपुग्यो, समृद्ध नेपाल, सुखी नेपाली बनाउन तूलै चमत्कार गर्नु भन्ने नेताहरू रत्नपार्कको चटकेको जति पनि अविकलहीन हुनपुगे । यसैलाई भनिन्छ, तावबाट उछिहिएर भुज्ग्योमा परेको माछोको नियति । चाणक्यले राजनीतिलाई

उत्तम समाजसेवा भनेका थिए । ज्ञानीहरूले मार्ग दर्शन गरेका छन्- व्यापारीको धर्म हो कमाउनु, राजनीतिको धर्म हो जनसेवा । हाम्रो परिवर्तन त दयाकै उल्टो हुनगयो । व्यापारी धन बिदेश ओसार्न, नेता राजनीतिलाई व्यापार बनाएर कमाउने । राजनेताले व्यापार गर्न थालेपछि देश बर्बाद नभए के हुन्छ ?

संविधान निर्माण र आमनिर्वाचनरूपी समृद्ध मन्थन भयो, यो मन्थनबाट निस्केको अमृत नेताले लुड्याए, विषजिति देश र जनताको भागमा परेको छ । सुनजस्तो जनतापेक्षा पित्तलमात्र देखिनु दुर्भाग्यजनक हो । नैराश्यता यसरी बढ्को छ कि न

बनेका रहेछन् भन्ने यथार्थ यही हो । समय छ, अवसर छ, यिनले देश र जनताका लागि मरेर पनि बाँचिरहने काम गर्नुपर्छ । स्वच्छ दिमागमा नौमुरी निषेध र बिभेद पालेर के राजनीति गर्नु ? अहिले जस्तो बाँचेर पनि जनताका नजरमा मरेत्यु भएर बाँचु, के बाँचु ?

हिजो नेपाल कहाँ थियो, आज कहाँ छ ? विश्वले नेपालको कुरा सुन्न छाडिसक्यो । नेपालको विदेशनीति धुलो उडेको राजमार्गजस्तो छ, प्रूषित, अलि परसम्म केही देख्यै देखिन्न । नेपालको छवि आन्तरिक र बाह्य कारणले विश्वका सामु अविश्वसनीय बन्दै गएको छ । सत्ता स्वार्थमा

सीमामा नेपाली किन लुटिदैछन्, सीमामा नेपाली किन मारिदैछन् भनेरसम्म कुरा गर्न सवैदैन । न त सीमासुरक्षामा नेपाली सेना नै खटाउन सक्छ । यो सरकारवादी पार्टीकै नेता घनश्याम भुसाल लेख्छन्-शिक्षा र स्वास्थ्यमा लगानी गर्ने कम्प्युनिष्ट हुनसक्दैन, त्यो भइरहेको छ । थुक, रगत, खकार, विर्य टेस्ट गरेर मेरो गुटको हो कि होइन भनेर छुट्याउने गुटका नेतालाई म नेता मानिन्दैन । अर्थात नेकपाभित्र मात्र नेकपाकरण छ, नेताको गुटबाजी छ । त्यहाँ न जनता छन्, न देशभक्ति नै छ ।

प्रधानमन्त्री हुने भए दुईजना प्रधानमन्त्री बनाउँथे भनेपछि वामदेव गौतम नेकपाका अर्का बरिष्ठ नेता, उनका अनुसार दुई तिहाइ छ, दुईजना प्रधानमन्त्री बनायो भयो त ? सत्तावादी नेकपाका दुई पाइलट, ओली र प्रचण्डको ध्यान मात्र निजी स्वार्थमा सत्ताको दुरूपयोग गर्नेमा छ, देशलाई कसरी सुशासन दिने भन्ने पटकै छैन । ओली सरकारका क्रियाकलाप हेर्दा कामचलाउ सरकारजस्तो समेत छैन ।

ठूलो समस्या धार्मिक सद्भावको छ, हिन्दुराष्ट्र हुने कि नहुने भन्नेमा छ । हिन्दुराष्ट्र चाहनेहरूलाई च्यालेन्ज गराएर ओली सरकारले क्रियाचयन समेलन नै गराइदै । ४ दिन पलेटी कसरे समेलन सफल पार्न प्रधानमन्त्रीले पुरै सक्रियता देखाए, राज्यकोषबाट ९४ करोड सेमेत खर्च गरिदै । सर्वधर्म सम्भावको अर्थ हिन्दुविरुद्ध इसाईलाई खडा गरिएका छन् ।

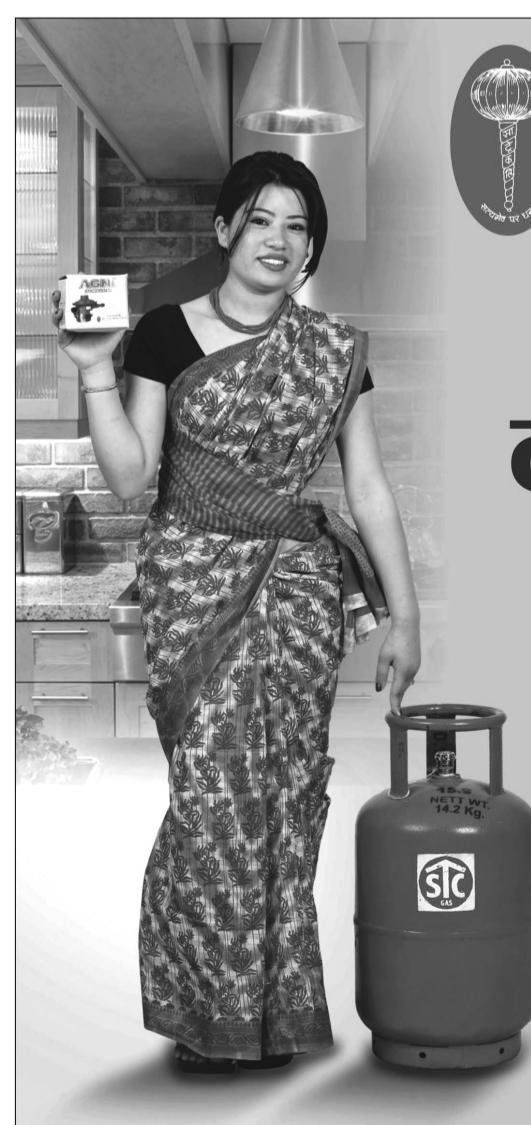
सरकारले प्रतिपक्षीलाई समेत साथमा लिएर समृद्धि र सुशासनका लागि संविधानलाई मजबुत पारेर अधि बढ्दैन साइत गुजारेर सामाजिक न्याय, विधि र पद्धति बसाल्ने बेलामा द्वन्द्व बढाउने जुन कर्म गरेका छन्, त्यसमा आमनागरिको पटकै साथ र सहयोग छैन । यसै ठूलो अनुचित गरेर पनि प्रधानमन्त्री ओली श्री ३ को जस्तो फर्मान जारी गर्दै हिउँचन् र राष्ट्रपतिलाई नयाँ महारानी बनाउन गरीब जनताले तिरेको करको लखनौ लूट गराउन अग्रसर भइरहेका छन् भने दुई तिहाइ असफल भयो भन्ने सकिन्छ ।

लोकतान्त्रिक भनिने नेताहरू जनताका सामु जानै नसक्ने, किनारा लागेका राजा ज्ञानेन्द्र पोखराओर्लाई आउलाई र यसैगरी जानेन्द्र शाह घरबाट निस्क्यो कि राजा आउ देश बाचाउ भन्ने नारा लाग्छ, माहुरीको रानोलाई माहुरीले धेरेजसरी धेर्छन् । पनि लोकतन्त्रप्रति विश्वास बाँकी छ र ?

नेकपालाई बचाउन र देशको प्रगतिको कामना गर्नेहरू
नेकपाभित्रका ओली र प्रचण्ड, माधव र वामदेवजस्ता
नेताहरूको गुटबाजी, होडबाजी र तैं तैं, म म देखेर
आतिन थालेका छन् । यतिमात्र होइन, दुई तिहाइको
नेकपाको सरकारको अधिनायक र भ्रष्ट चरीत्र देखेर
डा.बाबुराम भट्टराईको सातो गरेछ, उनी बर्बाराउन थालेका छन्- सैनिक कू को खतरा बढ्यो ।

राजनीति देश भएर उभिन सक्यो, न जनताले हस्तक्षेप नै गर्न सक्ने । यस्तै दलदलमा भासिएको कहालीलाग्दो कालखण्ड जनताले कहिलेसम्म बेहोरिहने ?

सिंगापुरका ली क्वान यु मर्दा देशमात्र होइन, विश्वले अद्वाज्जलीका अँसु बगाए । नेता भनेका देशका रक्तनली र विश्वका लागि उदाहरण बन्नुपर्ने रहेछ । त्यो नेता मरेर पनि बाँच्दोरहेछ । गिरिजाप्रसाद कोइरालाको देहात हुँदा कि कांग्रेसीजन, कि सरकारको उपरिथिति भयो, जनता रोएनन । आजका बरिष्ठ नेता कांग्रेसका शेरबहादुर देउवा, नेकपाका केपी, ओली-प्रचण्ड, तिनको मृत्युमा कति जनता मलामी जालान, कतिले शोकको अँसु बगाउलान ? मान्छे अमर छैनन, मान्छे जन्मन्छन, मर्जन, यति अग्ला नेता मर्दा विश्व नरोओस, कम्तिमा देश त रोओस । जनताले यिनको सम्फने गुण के छ र, सम्फनु, अँसु बगाउनु ? तैपनि यिनमा एकदिन मर्जुपर्छ भन्ने चेति किन फिर्दैन ? बरदान बन्नुपर्नेहरू सराप

पद्धत्यौ हासी बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज।

मन्यो जयूंदे त्यो जस्ते बिरियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मरर पनि जस्ते सिन्दियो देशको माटो।

कायर भएर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहादुर भएर एकै पटक मर्न सकौ।

- अभियानवाणी

अभियान साप्ताहिक

सम्पादकीय

कार्यान्वयन हुन सत्तेमात्र निर्णय गर सरकार

नेपालको हालसम्मको इतिहासकै शक्तिशाली जननिर्वाचित सरकार पटक पटक आफ्नो निर्णयबाट चुकै गएको छ। कम्युनिष्ट पार्टीको केपी ओली नेतृत्वको सरकारले कुनै सोचिचिचार नै नगरी हचुवाका भरमा मन्त्रिपरिषद्को बैठकबाट निर्णय गराउने गएको छ। तर मन्त्रिपरिषद्ले गरेका करितपय निर्णयहरु लागू हुन सकेका छैन्। त्यसेको प्रत्यक्ष प्रमाण हो गत बैशाखमा सरकारले यातायात क्षेत्रमा रहेको सिन्डिकेट खारेज गर्ने निर्णय गन्यो। सिन्डिकेट खारेज गर्ने निर्णय गरेर सरकारले २०७५ पौष १ गते देखि कम्पनीमा दर्ता नभएका यातायात क्षेत्रका सार्वजनिक सवारी साधनहरूलाई सञ्चालनमा प्रतिबन्ध लगाउने निर्णय गरेको थियो। तर सरकारले फेरी आफैन निर्णयलाई लत्याउँदै आगामी फागुन मसान्तसम्म कम्पनीमा नाएका यातायात क्षेत्रका सवारीका साधनहरूलाई सञ्चालन हुन दिने निर्णय गरेपछि सरकारको निर्णय गर्न सक्ने क्षमतामाथि नै प्रश्न उद्दन थालेको छ।

इतिहासकै बलियो सरकार भनिएको ओली नेतृत्वको सरकारले हतार हतारमा निर्णय गरेर फुर्सदमा पछाउने गएको छ। सरकारले गत श्रावण १ गतेदेखि सरकारी कार्यालयमा रहेका अस्थायी ज्यालादारी र करारमा रहेका कर्मचारीहरूलाई हटाउने निर्णय समेत गरेको थियो तर उक्त निर्णय भएको एक साता निवडै सरकारले अर्को निर्णय गरि प्रयेक तीन/तीन महिनामा त्यस्ता कर्मचारीहरूको म्याद थिएको छ। मुलुक संघीयतामा गएपछि हजारौं नयाँ कर्मचारीहरूको आवश्यकता पर्ने सरकारले नै बताइरहेको बेला किन र कस्को स्वार्थ पूरा गर्न हतार हतारमा अस्थायी, ज्यालादारी र करारमा रहेका कर्मचारी हटाउने निर्णय गरेपनि काम गरिरहेका कर्मचारीहरूलाई उनीहरूको योग्यता, दक्षता र अनुभवको आधारमा एक पटकलाई लोकसेवा आयोगको सुभाव र सहयोगिता स्थायी गर्ने पक्किया अगाडि बढाइएको भए सरकारमाथि कैनै आरोप लाने थिएन। लागो समयसम्म काम गरिरहेका कर्मचारीहरूलाई रिक्तो हात घर जाँ भन्नु करित न्यायसंत हुँछ? अस्थायी, ज्यालादारी र करारमा काम गरिरहेका कर्मचारीहरूले उपरहद बन्देजले गर्दा लोकसेवा आयोगको परीक्षामा सामेत हुन सक्ने सम्भावना नभएकाले त्यस्ता कर्मचारीहरूलाई मात्र एक पटकको लागि अवसर दिन उपयुक्त हुनेछ। लागो समयसम्म सरकारी सेवामा रहेर काम गरिरहेका कर्मचारीहरूभन्दा नयाँ कर्मचारी ल्याउन सरकारको लागि महान् हुनसक्छ नयाँ कर्मचारीहरूलाई ट्रेनिङ दिँदा राज्यको लाखौलाख रुँँया खर्च हुँछ तर काम गरिरहेका कर्मचारीहरू दक्ष भएकाले उनीहरूलाई ट्रेनिङको खासै आवश्यकता पर्दैन।

सरकारले हचुवाकै भरमा निर्णय गर्ने गरेका हुनाले यातायात व्यवसायीहरूले टर्ने गरेका छैन्। कारण सरकारसँग सार्वजनिक यातायातका साधन नभएकोले गर्दा निजी क्षेत्रका यातायात सेवाका लगानीकर्ताहरूले सरकारलाई नर्टर्ने गरेका हुन् उनीहरूले सरकारको कमजोरी बुझेको छैन्। उपत्यकामा मात्र दैनिक लाखौं मानिसले सार्वजनिक यातायातबाट यात्रा गर्ने गरेका छैन्। सार्वजनिक यातायात बन्द भएमा त्यसको अपजस सरकारले नै बोकुपर्ने यातायात सवारीका मालिकहरूलाई राम्रो जानकारी भएकै कारण उनीहरूले सरकारलाई नर्टर्ने गरेका हुन्। सरकारले दिएको कम्पनीमा दर्ता हुने समयसम्मा ६ हजार सार्वजनिक सवारी साधनमात्र कम्पनीमा दर्ता भएका छैन्। मुलुकभरमा झण्डै ४ लाख सार्वजनिक सवारीका साधन रहेका छैन्। सरकारले गत बैशाखमै यातायात क्षेत्रमा रहेको सिन्डिकेट हटाइएको घोषणा गर्दै पुष मसान्तसम्ममा सार्वजनिक क्षेत्रका यातायातका सवारी साधनलाई कम्पनीमा दर्ता गर्न समय दिएको थियो। तर सरकारले नै पुनः फागुन मसान्तसम्मको समयसम्मा दिएको कम्पनीमा दर्ता नभएको छैन्। सरकारले निर्णयहरु गर्दै सरकार आफ्नो निर्णयबाट चुनै त्यस्ता कर्मचारीहरूलाई लुकाउन खोज्नु हो भन्नै अधिक बढन खोज्नु भनेको आफ्नो असफलता र अकम्पन्यतालाई लुकाउन खोज्नु हो भन्नै हामीले ठानेका छौं।

विभिन्न नाममा समिति मार्फत सञ्चालन हुँदै आएका सार्वजनिक यातायातहरु अहिलेसम्म करको दायरामा आउन सकेका छैन् भन्ने त्यस्ता समितिहरूका नाममा लाखौं रकमसम्म जम्मा रहेका छ। सरकारले सार्वजनिक यातायातलाई समेत करको दायरामा ल्याएर कर उठाउन स्वागतयोग्य कदम भएपनि सरकारले गर्ने करितपय निर्णयहरु र कम्पनी दर्ता ऐनमा रहेका केही गल्ती र कमी कमजोरीहरूलाई संशोधन नगरिएको अहिलेकै अवस्थामा सार्वजनिक यातायात क्षेत्रका सवारी साधनहरु सहज रुपैयी कम्पनीमा दर्ता होलान् भनेर विश्वास गरिहाल्ने आधार भेटिएको छैन। सरकारले निर्णयहरु गर्दै अधिक बढन खोज्नु भनेको आफ्नो असफलता र अकम्पन्यतालाई लुकाउन खोज्नु हो भन्नै अधिक बढन खोज्नु भनेको आफ्नो असफलता र अकम्पन्यतालाई लुकाउन खोज्नु हो भन्नै हामीले ठानेका छौं।

सक्षमै भने पूर्व विशिष्टलाई दिइने सुविधा तत्काल हटाऊ

• देवेन्द्र चुडाल

devendrachudal@gmail.com

ओलीको शासनकालमा भएका घटनाहरू र अपराधका कार्यहरूलाई हेर्दा लाग्छ ओली सरकार प्राय सबै क्षेत्रमा असफल सावित भएको छ। श्रावण १० गते कज्चनपुरको १३ वर्षीय निर्मला पन्तको बलात्कार र हत्यामा संलग्न भएका अपराधीहरूलाई ५ महिनासम्ममा पनि पत्रकाउ गरी कानुनी दायरामा ल्याउन नसक्ने सरकारले मुलुकमा शान्ति सुरक्षा बहाली छ भनेर भन्नुको कुनै अर्थ रहेन। प्रहरी प्रशासनले निर्मला प्रकरणमा पहिला नै षड्यन्त्र गरेर भएका प्रमाणहरू नष्ट गरी निर्दोष व्यक्तिहरूलाई दोषी करार गर्ने प्रयास गन्यो। निर्दोष व्यक्तिहरूलाई पत्रकाउ गरी यातना दिँदै अपराध स्वीकार गर्न लगाउने प्रयासले गर्दा केकेपी ओली नेतृत्वको सरकारले अपराधी पता लगाउँछ त? भन्ने प्रश्न समेत उब्जिएको छ।

ओली नेतृत्वको सरकारले युवावर्गलाई विदेश जानु नपर्ने वातावरण बनाउने भनेपनि अहिले पनि हजारौं युवाहरू विदेश पलायन हुँदै छन्। सत्ताबाहिर रहेदा तत्कालिन एमालेका अध्यक्षका नाताले ओलीले युवाहरूलाई विदेशमा बेचेको आरोप तत्कालिन सत्ताधारीदललाई र सरकारलाई लगाउँदै आएका थिए तर किन उनले १० महिनामा विदेश जाने युवाहरूको संख्या घटाउन सकेनन्। अरूलाई गाली गरेर र उखान दुक्काले मात्र मुलुकको विकास हुन सक्दैन। गफ तुला तुला गरेर जनताको पेट भर्दैन। ओली नेतृत्वको सरकारले बुप्रतिक्षित मेलम्बीको पानि उपत्यकाबासीलाई २०७५ बैशाखमै खुवाउने उद्घोष गरेको थियो। बैशाखबाट दशैसम्म सारियो, अहिले फेरी फागुन मसान्त भनिँदै छ तर आयोजनाको अवस्था हेर्दा मेलम्बीको पानी आउन अको वर्षसम्म लाग्नसक्छ। सरकारले प्रतिवद्धता जनाईसकेपछि त्यस्तो प्रतिवद्धता पूरा गरेर जनताको विश्वास जिल सक्तुपर्नमा त्यस्तो हुन सकेको बहालोको दायरामा लाग्ने अवस्था छैन। अरूलाई गाली गरेर र उखान दुक्काले बुप्रतिक्षित मेलम्बीको पानि उपत्यकाबासीलाई २०७५ बैशाखमै खुवाउने उद्घोष गरेको थियो। बैशाखबाट दशैसम्म सारियो, अहिले फेरी फागुन मसान्त भनिँदै छ तर आयोजनाको अवस्था हेर्दा मेलम्बीको पानी आउन अको वर्षसम्म लाग्नसक्छ। सरकारले प्रतिवद्धता जनाईसकेपछि त्यस्तो प्रतिवद्धता पूरा गरेर जनताको विश्वास जिल सक्तुपर्नमा त्यस्तो हुन सकेको बहालोको दायरामा लाग्ने अवस्था छैन। जनताको पार्टीभित्र समेत असन्तोषका स्वरहरू सुनिन थालेका छैन। नेकपाको स्थायी समितिको बैठकमा नेकपाका नेताहरूले अध्यक्ष ओलीमाथि लगाएका थार्मीर आरोपहरूले के प्रमाणित गर्दछ? आफूमाथि गम्भीर आरोप लगाउने नेताहरूलाई प्रधानमन्त्रीले उनका केही हुक्के बैठकेहरूले गाली गलौज गर्नुको बदल गल्ती र कमी कमजोरी सञ्चाउँदै अधिक बढने उचित हुनेछ।

राजनीतिक आन्दोलन गरेकै भरमा र जेल बसेको हुँ भनेकै भरमा राज्य र नागरिकबाट साँवा व्याज उठाउने परम्पराको विकास गरिनु किमार्थ उचित हुन सक्दैन। राजनीतिमा इमान्दारिता, नैतिकता तथा जिम्मेवारी हराएको खण्डमा राजनीतिकले राजधर्म निवाह गरेको भन्न सार्किँदैन। जेल नेल खाएको, जेल बसेको भनेकै जनताले उनीहरूलाई सत्तामा पुऱ्याईदिनुपर्न आवश्यकता हुँदैन हिजो तिनै जनतालाई मार्फ, हत्या गर्ने हरूले आज जनतालाई तिरेको करबाट सुख सुविधा भोग गरिरहेका छन्। जब राजनीतिमा इमान्दारिता, नैतिकता तथा जिम्मेवारीता हराएर जान्छ त्यसबेला राजनीति भनेको विकास गरिरहेका छन्। जब राजनीतिमा इमान्दारिता, नैतिकता तथा जिम्मेवारीता हराएर जान्छ त्यसबेला राजनीतिमा विकास गरिरहेका छन्। त्यसेले गर्दा राजनीतिलाई कमाई खाने खाँडो विना लगानीको उद्योगको रूपमा परिणत नगरै, जेल बसेको हुँ भनेकै बैठकमा नेताहरूलाई जनताले आपूर्ति भएको छ। राजनीतिकले राजधर्म निवाह गरेको भन्न सार्किँदैन। जेल बसेको भनेकै जनताले उनीहरूलाई सत

भगवान् रामको राजनीतिक रहस्य

गनोत्रकुमार कर्ण

नेपालमा हामीले जानेबुझे अनुसार कहिल्यै सिथर राज्यसत्ता रहेन र राजनीति पनि सिथर रहेन भन्दा अतिशयोत्ति नहोला । सरकार त भन हामीले केही दिन, महिना वा सालमा परिवर्तन भएको कटु अनुभव छ । के सुशासन वा दीर्घ शासनसत्ताको लागि दुई-तिहाई बहुमतको नै सरकार चाहिन्छ ? हामी त्रेतायुगाका अति प्रशिद्ध राजा तथा हिन्दू धर्मका सातौं तथा पूर्ण सुखमय विष्णुको अवतार सबैले मान्ने तथा स्वयं श्रीरामले सबैलाई भन्नुभए अनुसार उनै श्रीरामको राजनीतिलाई एकक्षण धर्मलाई गौण राखेकर हरेक मनुष्ठले अध्ययन गरौ ताकि उनका सिथर राज्यबारे हामीले रहस्य

जान्नेछौं । भनिन्छ, उनले रावण बध गरी त्यसबेलाको एधार हजार वर्ष आजको कलियुगमा एधार लाख भन्दा एधार वर्ष उनले सुखपूर्वक निष्कंटक राज्य गरेका थिए । उनी सातद्वीपका अधिपत्य जितेका थिए । उनको अयोध्या राज्यमा कहिल्यै अकाल परेन, चोरी भएन, कसैको अकाल मृत्युभएन, अतिवृष्टि, अनावृष्टि, मुसो वा पक्षीबाट खेतीका नाश, राज्यद्वारा हिपिति आएन, कोही दरिद्र, विन्नातुर वा रोगपीडित भएन, कोहीपनि उनको राज्यमा भिखारी, दुराचारी, पापी, त्रुर, त्रोधी र कृत्तन्ध भएन्न ।

दण्डकवन निवासी नृसिंह मुनिका पुत्र श्रीरामदासले आफ्ना शिष्य श्रीविष्णुदासलाई सुनाएका कथालाई उद्धरणगर्दै शिवजी माता पार्वतीलाई भन्नुहुन्छ कि एक दिन श्रीमान् रामले एकान्तमा लव, कुश, लक्षण, भरत तथा शत्रुघ्नलाई बोलाएर राजनीतिबारे यसरी शिक्षा दिए - हे कुश ! म बैकुण्ठ गईसकेपछि तिमि नै राजा बन्नेछौं । राजालाई चिरकालसम्म यस संसारमा जिवित रहन कहिल्यै भुठ बोल्नु हुँदैन र सुखी रहन कामी र क्रोधी हुनुहुँदैन । राजाले परायी स्त्रीसंग प्रेम गर्नुहुँदैन । सत्य, शौच (पवित्रता), दया, क्षमा, स्वभावमा कोमलता, मीठो बोली, ब्राह्मण-गौ-संत तथा सज्जनप्रति श्रद्धा सात गुण राजाको लागि परमकल्याणकारी हुन् भने सात दोष निद्रा, आलस्य, मद्यापान, द्यूत (जुआ), वेश्यासंग प्रेम, बढी खेलकूद र शिकार गर्नु हुन् । प्रजालाई पुत्रसमान पालन, आम्दानीको षष्ठ्यशमात्र कर लिनु, गुप्तचरद्वारा देशभरीको समाचार लिईरहनु, अन्य राज्यको सूचना संकलनको लागि २-२ वा ५-५ गुप्तचर वेष बदलेर खटाउनुपर्छ । आफ्ना दूताबाहेक अन्यको विश्वास गर्नुहुँदैन । समयानुकूल साम, दाम, दण्ड, भेद

प्रयोग गरि आफ्नो कार्य सम्पादन गर्ने, जुन कार्य मनमा सोयेको हो त्यसलाई कसैलाई नभन्ने तर स्वयं कार्य गरिरहने, नोकरको विश्वासमाथि राजकाज नछोड्ने, प्रतिमास खजानाको स्वयं निरिक्षण, सलियाना मंत्रीका साथ देशको सुरक्षार्थ बनाइएका खाल्डाको निरिक्षण, ४-४ महिनामा शस्त्र, सङ्क तथा कोठारका निरिक्षण, ८ वा १५ दिनमा हाथी, घोडा (सवारी)को निरिक्षण, महिनामा कपडाको देखभाल, तेस्रो दिनमा पालित सुग्गा-कोयलको भने प्रति छ ह महिना सामाना नियुक्त अधिकारिको निरिक्षण, सर्वदा राज्यनिवासीलाई ध्यान दिने, प्रति महिना सेना तथा बगैंचा निरिक्षण, छैठौं महिनामा कुंवा-बावली (पानीको स्रोत)को निरिक्षण पडताल गर्नुपर्छ । सके प्रति ३ महिनामा नसके ६ महिना वा वर्षदिनमा राजा सेनाको साथ राज्यको दौरा गरि ब्राह्मण, देवता, यति तथा गुरुजनको सन्तोषको जाच गर्नुपर्छ । अर्थको काम स्वयं हेर्ने, आयको चौथाईमात्र

राजाको सेना तथा सैन्यबलको बराबर निगरानी, अर्को देशको गुप्तचर आफ्नो देशमा देखापरेमा दण्ड नार्दी छोडिदिने तर उसको अभियालाई बुझ्ने, आफ्ना सीमाका दूतलाई नियमित शिक्षित पार्ने । देश, काल, बल, कोष र स्वयंको उत्साह हेरि आफ्नो बल, मित्रको बल, मित्रको मित्रको बल तथा सुहृद्योको बल विचार गरि शत्रुको बल निरिक्षण गर्ने, शत्रुको उत्कर्ष सुनेर धैर्य नगुमाउनु, को राजा आफूलाई साथ दिन्छ वा शत्रुलाई, फेरी शत्रुको शत्रुसंग मित्रता गार्ने, अरुको शत्रुको कि रक्षा नगर्नु वा राम्रीर गर्नु, शत्रुको सेना कुनै प्रकार धोखाले निकट आमा सुरक्षा दिने, शत्रुको मित्र तथा सुहृद्यका सेनाको रक्षा गर्नु, शत्रु राष्ट्रका पर्वत, नदि, वन, दुष्टहस्तको बाटो, जलाशय, गुप्तचरको बाटो आदिको ज्ञानलिई आफ्नो राज्यको सुरक्षाको प्रबन्धनारि मात्र आक्रमण गर्ने, संग्रामभूमीबाट नभान्ने, शत्रुलाई आफ्नो पीटर्यु नदेखाउने । राजाले कहा जाने हो, त्यो बताउनु हुँदैन (मानौ पूर्वमा जानु छ

खर्च गर्ने, विकट परिस्थितीमा बढीमा तुरीयांश खर्चने, सेनापति, मन्त्रीलाई तथा आफू नजिक रहनेलाई सदा दानमानले खुशी राख्ने, न बढी रीस राख्ने र न कसैसंग बढी प्रेम गर्ने, दुर्ग (किल्ला)को रक्षकसंग कहिल्यै विरोध नगर्ने । त्यस्तै, खाना (तोप, गज आदि) निवासी, राजधानीभन्दा टाढा नगरनिवासी, पर्वत/दुर्ग/जंगल निवासी, तापु वा तट निवासी, परदेशी, द्वीपान्तरनिवासी तथा कुनैपनि देशका निवासीसंग राजाले बराबर हेरचाह गर्ने । गुप्तरूपधारी, संयासीवेशधारी, अवधूत, वणिक तथा नागावेशधारीबाट अन्य राज्यको समाचार संकलनको लागि २-२ वा ५-५ गुप्तचर वेष बदलेर खटाउनुपर्छ । आफ्ना दूताबाहेक अन्यको विश्वास गर्नुहुँदैन ।

भने उत्तरतिर भण्डा गाडने अनि सेनाका शिविरहरू बनाउने आधाकोस जति सेनाहरू उत्तरमै गाई पालि पूर्वितर लाग्ने), अन्य राजाको भण्डाबीच आफ्नो भण्डा गाडेर गुप्तचरबाट समाचारलिने, आफ्नो राज्यमा जता जानु छ, त्यसै भण्डा गाडने र शिविरपनि बनाउने, राजाले तोप, यन्त्र, वाहन, सेनाको सख्या, धन आदिको संग्रह गर्ने, आफ्नो राष्ट्र, किला, बजार, राजधानी, निर्जल वन आदिमा प्रचुर धन खर्च खर्चेर (यो खर्च होइन) जलाशय बनाउने, धर्मकर्मलाई भविष्यको धन संग्रहमानी आयोजन गर्ने, आपतिबाट बच्न धनको रक्षागर्ने, धनभन्दा श्रेष्ठ स्त्रीको रक्षा तथा धन-स्त्रीभन्दा बढी स्वयंको रक्षागर्ने, आयको चौवन्नीपनि कसैबाट लिन नविर्सनु तर करोडौं रूपये

कल्याणको लागि खर्च गर्ने । नगरबाहिर विना सेनाको नजाने, ग्राममा पनि एकलै नघुम्ने, नबस्ने, पैदल नहिँनु, पटकपटक कसैको घर नजाने ।

श्रीरामले राजनीति सिकाउदै गए- द्वारपाल, पानी पिलाउने सेवक, धोबी र नाई (हजाम)माथि कहिल्यै विश्वास नगर्नु, धोबीले त्याएका लुगा चेकाच गरि लाउनु भने नाईलाई धेरै रूपैया-पैसा दिएर खुशी राख्नु, पानको बीडा पहिल एउटा अरुलाई खाउनु पछि अर्का आफू चपाउनु, पानीपहिल परिक्षण गरि आखाले हेरेर मात्र पिउनु, अरुले दिएको फललाई जाँच गरि मात्र सेवन गर्नु । अन्य राजा भेटन आउद्वा उनीसंग टाढाबाट नै भेट्ने, प्रतिदिन एक वा दुई चोटीमात्र राजसभामा जाने तर आधी प्रहरन्द्वारा बढी नबस्ने, सभामा गोडा फैलाएर नबसी धुडा सिकुडाएर बस्ने, सभामा बढी नहास्ने, सभामा कहिल्यै फोहर लुगा नलाउने, सभामा कवचधारण गरि बस्ने, चुपचाप बस्ने त्यहां, नथुक्ने, कपाल नकन्याउने, घरायसी काम सभामा नगर्ने, आफूसंग द्वेष गर्नेलाई नगरनिकाला गर्ने, सदैव गणिका, गणक (-ज्योतिष), वैद्य, गायक, बन्दीजन, नट, पण्डित, धर्मशास्त्री, सैनिक, वैदिक तथा ब्राह्मणलाई दानामान गर्दै कहिल्यै प्रजालाई व्यर्थ दण्ड नदिने, प्रजामा कलेश हुन नदिने । राजद्वाराको दूतले जहिल्यै पनि राजालाई भेट्न आउनेलाई लबादे उतार्नलाई परतल खुलाउन लाउने, भेट्नेको अस्त्रस्त्र त्यहीं राख्ने, राजासंग भेट्नेले प्रणाम गरि संकेतित रासानमै बस्ने, माण्डलिक राजा (एउटा मण्डलको राजा वा आजाको जमानामा मुख्यमन्त्री)को लागि राजाको सम्मुखी कुर्सी राखिने र माण्डलिक राजा (एउटा मण्डलको राजा वा आजाको जमानामा मुख्यमन्त्री)को लागि राजाको सम्मुखी कुर्सी राखिने र जम्हाई लिई, पटकपटक हाछ्यून नगरि अगाडी हातगोडा राखिकन राजामाथि हेर्दै बस्ने, माण्डलिकले आउद्वा जाँदा बारम्बार प्रणाम गर्ने । राजाले हापी, गर्भीणी मृगी, पानी पिउदै गरेको जीव, निद्रावस्थाको जीव र शरणमा आएको जीवको शिकार कहिल्यै गर्नुहुँदैन, शिकार खेल्नु आगावै आठवटै दिशामा मान्छेलाई नियुक्त गर्ने । रात्रीमा मित्रसंग कम्बल ओडेर र स्वयं वा मित्रद्वारा महलबाहिर सहर (पुर)द्वारका अर्गलादण्ड निरिक्षण गरि अटपट कुरा गर्नेलाई सुन्ने, सपरिवार डुङ्गामा सयर नगर्ने, बजार वा कुनै चौराहामा नबस्नु, आफ्नी स्त्री/पुत्रलाई नधम्याउने, नगरबाहिर मोहरलागेको पत्र दिएरमात्र प्रजालाई जाननदिने (पासपोर्ट जस्तो अनुशासित र परिचय खुलस्त राख्न)।

नगरभित्रपनि आवतजावत गर्नपर्छ औहरपत्र (परिचयपत्र) दिई जानदिने, वन वा बाटामा चोरले चोरी गर्ने नपाउन रूपैया लिएर चोरलाई रिहाई नगर्ने, तीर्थस्थानबाहेक राजाले मुण्डन नगर्ने, पर्वमा घरमा स्नान नगरि तीर्थ जाने, धनुष र वाणलाई गोडाले नाउने, चौपड-पचीसी नखेल्ले, ब्राह्मणको साथ वादिवादन बढी नगर्ने, घरको द्वार तथा खुल्ला जमीनमा नबस्ने, बाटोमा पनि नबस्ने र दुःख खेद नगर्ने, महिलाले पानी भर्न जाने ठाउमा नबस्ने, अन्नलाई सस्तोपार्न बनिया (व्यापारी)लाई दण्ड विईरहने, महीनी बद्धयो भने देशको करभार (ट्याक्स) अलि कम पार्ने, कहिल्यै अतिशरता नगर्ने ।

राजाले कहिल्यै अनुहार हेरी न्याय गर्नुहुँदैन र जहिल्यै स्वयंले नै न्याय गर्नुपर्छ, कोही दुखी आए भने उसको पीडा आदरपूर्वक सुन्ने, कुनै किसिमको धमपण

जुधेर होइन, मिलेर अगाडि बढ्नुपर्छ

भारतप्रसाद साह

सर्वप्रथम प्रदेश नम्बर २ को सरकारले प्रदेशको नामाकरणको बहसलाई प्रदेशसभामा ल्याउन पर्छ । सरकारले एउटा समिति बनाएर मात्र आफ्नो जिम्मेवारीबाट पनिन प्रिल्दैन । तर त्यतिले मात्र हुँदैन, प्रदेश सभामा सर्वदलीय समिति बनाएर यो समितिले आवश्यक प्रस्ताव तयार गर्नुपर्छ । तर अहिलेसम्म प्रदेशको नामाकरण, प्रदेशको राजधानी बारे कुनै छलफल र बहस प्रदेश सभामा भएको छैन । प्रदेशसरकारले नाम र राजधानीका बारेमा बनाएको समितिले पनि हाम्रो दलसँग कुनै सर-सल्लाह र सुभाव लिएको छैन । उक्त समितिले कुनै नाम निर्धारण गरे भने पहिला हामी हेठो अनि मात्र विरोध र समर्थनको कुरा आउँछ । समितिको प्रस्ताव प्रदेश २ को जनता र प्रदेशको अनुकूल छ/चैन भन्ने विलेशण गरेर मात्र अगाडी बढ्छौं । यदि समितिको प्रस्ताव जनताको जनभावना अनुरूप भएन भने विरोध गर्नेहो । प्रदेश २ को नाम खेदेस प्रदेश राख्नुपर्छ भन्ने धारणा आइरहेको छ ।

सबमन्दा पहिला सरकारले बनाएको प्रतिवेदन आउनु पन्यो । प्रतिवेदन आइसकेपछि मात्र हामीले प्रतिक्रिया दिने हो । अहिले प्रतिवेदन नआउँदै हामीले विरोध अथवा समर्थन दुवै गर्नु ठिक हुँदैन । व्यक्तिगत स्वमा भनुपर्दा खेदेस प्रदेश नाम जनताको भावना अनुकूल नै हुन्छ तर फेरी दलले प्रस्ताव आए पछि मात्र एउटा भावना बनाउने हो । हाम्रो दलको धारणा बनिसकेको छैन । सरकारको प्रस्ताव आएपछि बल छामी छलफल गर्न्छ र एउटा धारणा बनाउँछौं ।

सरकारले एउटा समिति बनाएको छ र उक्त समितिले काम गरिरहेको छ भन्ने सुनेको छु तर प्रदेश सभामा त्यस विषय प्रवेश गरेको छैन । यो प्रदेश सरकारले जुन नीति तथा कार्यक्रम ल्यायो यो एकदगै सान्दर्भिक छ । हामीले पनि समर्थन गन्यौ तर बजेट वक्तव्यसम्म आउँदा भने सरकारको नीति तथा कार्यक्रम भन्ना बाहिर गएको अर्थात नीति तथा कार्यक्रमलाई समेतै नसमेटी बजेट पुरा बाहिर गएको छ । प्रदेश २ का जनताको भावनालाई पनि समेतन नसकाको कारण हामीले सरकार मनोगत र एकलकाटे हिसाबले अगाडी बढिरहेको महसुस गरिरहेको छौ ।

नीति तथा कार्यक्रममा सरकारको कामकाजलाई प्रभावकारी बनाउने, विकास निर्माणका कार्यलाई सशक्त स्वप्नमा द्रुत गतिमा अगाडी बढाउने लगायत स्वास्थ्य, शिक्षा, रोजगारी, कृषि क्षेत्र, यहाँका पाटिपौवा, सार्वजनिकस्थल, धार्मिकस्थल आदिका विषयका सम्बोधन गरिए पनि बजेटका उल्लेख छैन ।

नीति तथा कार्यक्रम आउँदा समग्र प्रदेश भन्दा पनि नेतामुखी, मन्त्रीमुखी भएर आफ्नो क्षेत्रमा मात्र योजना पार्ने

गरेको पाइएको छ । जसले गर्दा यहाँका मन्त्रीहरू क्षेत्रवादी भएको महसुस भएको छ । अहिले प्रदेश सरकारको कामको गति एकदमै सुस्त रहेको छ । प्रतिनिधिसभाको सांसदीय विकास क्षेत्रको रकम विनियोजन गरेर एउटा प्रक्रिया अगाडि बढिसक्यो तर देशको पुरा भेगको कार्यविधि बनाएर प्रदेश सरकारले यसलाई अगाडी बढाउन सकेको छैन । प्रदेश सरकारको कार्यविधि आएको पनि छैन । यसले गर्दा सरकार जति गम्भीर हुनुपर्ने हो त्यसो हुन सकेको छैन ।

तुलनात्मक रूपमा अरू प्रदेशमा थुप्रै ऐन, कानुहरू बनि सकेको छ । तर यो प्रदेशमा केही विधेयकहरू बने पनि जति छिटो गतिमा जानुपर्ने हो त्यो गतिमा गइरहेको छैन । गति मन्द नै रहेको छ । कानुहरू मन्द गतिमा बन्नुको पछाडि अरू पनि प्राविधिक कारण दुन सक्छ तर मुख्य कुरा कुनै काममा संवेदनशीलता र गम्भीरता देखिएको छैन । सरकार भने क्षेत्रवादी गर्नेनन् । प्रचण्डले प्रदेशलाई ओभर टेक होइन एक आपसमा नजुधन सल्लाह दिनु भएको हो । यो जुधाइले समग्र नेपाली

बनाएको छ । तर अगाडी बढाउन सकेको छैन । किनको पहिला संघको प्रहरी ऐन आउनुपर्छ । त्यो आइ नसकेको अवस्थामा प्रदेशले बनाएर मात्र त्यो ऐन प्रभावकारी पनि हुँदैन र लागू पनि हुँदैन । अब नेपाल सरकारले प्रहरी ऐन बनाइ सकेपछि मात्र प्रदेश सरकारले बनाउँदा राष्ट्रो हुन हुन्छ यो संधियताको मूल भावना नै हो र संघ तथा प्रदेश र स्थानीय तहलाई सहयोग गर्दा एक आपसमा मिलेर, एक आपसमा समर्पित भएर गरिने काम सान्दर्भिक र दिगो र प्रभावकारी पनि हुन्छ । तर यदि एकले अर्काको खुट्टा तान्दै अगाडि बढ्न खोज्ने हो भने त्यसले राष्ट्रो नितिजा दिनेन । यहाँ यहि समस्या देखिएको हो ।

संघ र प्रदेश एक अर्कामा जुधो होइन मिलेर अगाडि बढ्नुपर्छ । अब यसरी दूरी बढाउने र संघले एउटा काम गर्ने प्रदेशले अर्का गर्ने हो भने जनताले विश्वास गर्नेनन् । प्रचण्डले प्रदेशलाई ओभर टेक होइन एक आपसमा नजुधन सल्लाह दिनु भएको हो । यो जुधाइले समग्र नेपाली

प्रदेशमा कर्मचारीको समस्या यहाँ मात्र

● ● ●

सरकारले एउटा समिति बनाएको छ र उक्त समितिले काम गरिरहेको छ भन्ने सुनेको छु तर प्रदेश सभामा त्यस विषय प्रवेश गरेको छैन । यो प्रदेश सरकारले जुन नीति तथा कार्यक्रम ल्यायो यो एकदगै सान्दर्भिक छ । हामीले पनि समर्थन गन्यौ तर बजेट वक्तव्यसम्म आउँदा भने सरकारको नीति तथा कार्यक्रम भन्ना बाहिर गएको अर्थात नीति तथा कार्यक्रमलाई समेतै नसमेटी बजेट पुरा बाहिर गएको छ । प्रदेश २ का जनताको भावनालाई पनि समेतन नसकाको कारण हामीले सरकार मनोगत र एकलकाटे हिसाबले अगाडी बढिरहेको महसुस गरिरहेको छौ ।

सरकारले एउटा समिति बनाएको छ र उक्त समितिले काम गरिरहेको छ भन्ने सुनेको छु तर प्रदेश सभामा त्यस विषय प्रवेश गरेको छैन । यो प्रदेश सरकारले जुन नीति तथा कार्यक्रम ल्यायो यो एकदगै सान्दर्भिक छ । हामीले पनि समर्थन गन्यौ तर बजेट वक्तव्यसम्म आउँदा भने सरकारको नीति तथा कार्यक्रम भन्ना बाहिर गएको अर्थात नीति तथा कार्यक्रमलाई समेतै नसमेटी बजेट पुरा बाहिर गएको छ । प्रदेश २ का जनताको भावनालाई पनि समेतन नसकाको कारण हामीले सरकार मनोगत र एकलकाटे हिसाबले अगाडी बढिरहेको महसुस गरिरहेको छौ ।

सरकारले एउटा समिति बनाएको छ र उक्त समितिले काम गरिरहेको छ भन्ने सुनेको छु तर प्रदेश सभामा त्यस विषय प्रवेश गरेको छैन । यो प्रदेश सरकारले जुन नीति तथा कार्यक्रम ल्यायो यो एकदगै सान्दर्भिक छ । हामीले पनि समर्थन गन्यौ तर बजेट वक्तव्यसम्म आउँदा भने सरकारको नीति तथा कार्यक्रम भन्ना बाहिर गएको अर्थात नीति तथा कार्यक्रमलाई समेतै नसमेटी बजेट पुरा बाहिर गएको छ । प्रदेश २ का जनताको भावनालाई पनि समेतन नसकाको कारण हामीले सरकार मनोगत र एकलकाटे हिसाबले अगाडी बढिरहेको महसुस गरिरहेको छौ ।

संविधानत: प्रदेश प्रहरी संघले कानुनी व्यवस्था गरे बमोजिम प्रदेशको कानुन हुनुपर्ने यहाँ विरोध हुँदूँदूँ रहे पनि बहुमतका आधारबाट प्रदेश सरकारले कानुन

जनतालाई फाइदा गर्दैन र प्रदेश २ का जनतालाई पनि फाइदा गर्दैन मिलेर जाउँ भन्ने हो । उनको सल्लाहलाई चेतावनीको भाषा बुझनु हुँदैन ।

उत्तर प्रदेशका मुख्यमन्त्री आदित्यनाथ योगीको जनकपुर भ्रमण हुँदैछ । यसको लागि प्रदेश सरकारले तयारी गरिरहेको छ तर हाम्रो दलसँग कुनै पनि किसिमको सर-सल्लाह नलिएको हुँ त्यसको बारेमा मलाई त्यति धेरै जानकारी छैन । यसअधि पनि भारतीय प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीको जनकपुर भ्रमणका क्रममा पनि हामीसँग सल्लाह सुभाव लिएको थिएन । हाम्रो दल प्रदेश २ को मुख्य प्रतिपक्ष हो । तर प्रदेश सरकारले किन हामीहरूसँग सुभाव र सल्लाह लिदैन भन्ने कुरा प्रदेश सरकारलाई सोधुपर्ने हुन्छ । सरकार प्रतिपक्षको कुरा नसुनी एकलाई ढंगले अगाडी बढ्न खोज्दै छन् । सरकारलाई हामी के भन्नाँ भने प्रदेशका यस्ता महत्वपूर्ण कार्य गर्दा सबै पक्षलाई समेटेर जाउँ । सबैलाई समानजनक किसिमले अगाडी बढाउँ ।

(मध्ये दर्पण किचर सेवा)

खेलफूढ़

श्री स्टार र आर्मी बराबरीमा रोकिए शीर्षस्थानको मनाडलाई फाइदा

उपाधि अभियानमा मनाड मर्स्याडी कलबलाई दबाब दिँदै आएका थी स्टार र त्रिभुवन आर्मीबीच बुधबार सहिदस्मारक ए डिपिजन लिंग फुटबलमा १-१ को बराबरी भएको छ । लिंगको नवाँ चरणमा बराबरी नतिजासँगै आर्मी र थी स्टारका लागि उपाधियात्रा कठिन बनेको छ । एन्का कम्प्लेक्स सातदोबाटोमा

थी स्टार अन्तिम समय सम्हालिन नसकदा महत्वपूर्ण अंक बाँडन बाध्य भयो ।

थी स्टारलाई तेस्रो चरणमा २-१ ले हराएर लिंग अंकतालिकामा स्पष्ट ३ अंकको अग्रात लिङ्गको मनाडले शीर्षस्थानमा संकटासँग ३ र थी स्टारसँग स्पष्ट ५ अंकको अग्रात लिंगको थिए । तर, आर्मीविरुद्ध जितयात्रालाई जारी राख्न नसकदा मनाडसँगको अंकदूरी बढायो । थी स्टारको बराबरीले अर्को दाबेदार संकटालाई पनि राहत दिएको छ । संकटा नवाँ चरणको समाप्तिमा शीर्षस्थानको मनाडभन्दा ३ अंकले पाइए पछि हुन्छ ।

आर्मी र थी स्टारबीचको खेल सुरुदेखि नै रोमाञ्चक रह्यो । दुवै कलबले गोलका रामा मौका बनाए । तर, त्यसलाई गोलमा परिणत गर्न दुवै कलब चुके । १६३० मिनेटमा अजायी मार्टिन्सले गरेको आकर्षक प्रहार

टंगीन खबार

गोपीको ट्रेलर सार्वजनिक

गोपी फिल्मको ट्रेलर सार्वजनिक गरिएको छ । दीपेन्द्र लामाको कथा र निर्देशनमा बनेको फिल्मको बुधबार राजधानीमा प्रेसमिट गरी ट्रेलर प्रदर्शन गरिएको हो ।

उच्च शिक्षा हासिल गरेको एक युवाले स्वदेशमै गाईपालन गरेको विषयमा निर्माण गरिएको फिल्ममा विपिन कार्की, वर्षा राउत, सुरक्षा पन्त, भोलाराज सापोकोटा, प्रकाश घिमिरे, विजय बराल, अमिनय गरेका छन् ।

अफित खडकालगायत बालकलाकार स्वर्णीम पौडेलले अभिनय गरेका छन् । सामीयराज तिमिल्सनाको पटकथा र संवाद रहेको फिल्मको निर्माता आरोही केसी र कार्यकारी निर्माता फोटोपत्रकार श्रीधर पौडेल दुन् ।

माघ १८ गते प्रदर्शन हुने फिल्मको ट्रेलर करिब तीन मिनेट लामो छ । ट्रेलरमा फिल्मको सबै प्रमुख कलाकारलाई समावेश गरिएको छ । कार्यक्रममा निर्देशक लामाले गोपी स्वदेशमै केही गर्न खोजे जागरूक युवाको कथा भएको प्रस्तर्याए । उनले फिल्ममा भरुरु मनोरञ्जनका साथै युवावर्गलाई उत्तरेणा जगाउने खुराकसमेत रहेको दाबी गरे । लेखक तिमिल्सनाले चलिरहेका व्यावसायिक फिल्मबन्दा गोपी हरेक कोणबाट भिन्न रहेको बताए । उनको फिल्मले मनोरञ्जन दिनुका साथै सन्देशसमेत प्रवाह गरेको उल्लेख गरे ।

निर्माता पक्षका मणिकर्ण केसीले आफू नेपाली फिल्मप्रेमी भएकाले नेपाली माटोको कथामा लगानी गरेको बताए । उनले सबैलाई फिल्म हेरिदिनु आग्रह गरे । शैलेन्द्रध्वज कार्कीले खिचेको फिल्मका गीतमा न्हुँ बजाचार्य, अर्जुन पोखरेल र कल्याण सिंहको संगीत छ ।

पहिचान पुरस्कारका लागि मनोनयनमा ५ पुस्तक

पहिचान पुरस्कार-२०७१'का लागि ६ पुस्तक मनोनयनमा परेका छन् । पहिचान पुरस्कार कोषले बेलायत र नेपालबाट मनोनीत पुस्तकहरूको नाम बिहीबार राति सार्वजनिक गरेको हो ।

यस वर्षको पुरस्कारका लागि उन्मुक्त पुस्ताको 'आफर', सरस्वती प्रतीकाको 'नथिया', नवीन जिरेलको 'भीषण दिनहरू', वसन्त बर्नेतको '७२ को विस्मय' र गणेश राईको 'फोकल्यान्ड जर्नल' मनोनयनमा परेका छन् । उन्मुक्त पुस्ताको 'आफर'

दलित मुद्दामाथि लेखिएको केशव सिल्लाल, मुक्तान थेबा, केशरी अम्माई, प्रकाश गुरागाई, केवल बिनावी, राजु स्याडतान, हरिशरण परियार, माधव घिमिरे, अटलको कवितासंग्रह हो । कोषले सात पुस्तकको नाम सार्वजनिक गरे पनि स्वप्नील स्मृतिको 'बाडुली', सुदूर सम्झौता र सरिता तिवारीको 'प्रश्नहरूको कारखाना'लाई मनोनयनबाट हटाएको जनाएको छ ।

पहिचान पुरस्कारले हरेक वर्ष दुई लाख दुई हजार दुई सय दुई रुपैयाँको साथमा ताप्रपत्र र मेडलसहित पुरस्कार प्रदान गर्दछ । मनोनयनमा परेकामध्ये पुरस्कृत कृतिको नाम २९ डिसेम्बरमा घोषणा गरिने कोषको नेपाल प्रतिनिधि गणेशकुमार राईले बताए । कोषले पहिचानको पक्षमा लेखिएका कृतिलाई यो पुरस्कार दिन्छ । यसअधि राजन मुकारुडको 'फेरिंदो सौन्दर्य', अर्जुन खालिङ्को 'गोयाडको सुगन्ध' र ज्ञशको 'भुइँया' पुरस्कृत भएका थिए ।

यस वर्ष कृतिलाई पुरस्कृत गरेसँगै आउँदो वर्ष भने पहिचानका लागि लामो समय योगदान दिएका व्यक्तिलाई पुरस्कृत गरिने पहिचान पुरस्कार कोषका संस्थापक नरेश काडमाड राईले बताए । हरेक वर्षमा पुरस्कार राशि वृद्धि हुँदै जाने उनको भनाइ छ ।

दयारानीको फर्स्टलुक

नयाँ फिल्म दयारानीको फर्स्टलुक पोस्टरसँगै प्रदर्शन मिति सार्वजनिक गरिएको छ । मंगलबार राजधानीमा

आयोजित प्रेसमिटमा दयारानी ०७६ को जेठ १० गते प्रदर्शन हुने घोषणा गरियो ।

दयाहाउँ राई, दिया पुन, माओत्से गुरुङ, विजय बराल, प्रियंशा गुरुङ, पुस्कर गुरुङलगायतले अभिनय गरेको फिल्मलाई माओत्से गुरुङले निर्देशन गरेका हुन् । रामबाबु गुरुङ र अपिल विष्ट कार्यकारी निर्माता रहेको फिल्मको निर्मातामा किरण गुरुङ, केन्द्र लिम्बू, मोहन गुरुङलगायत छन् । गुरुङ समुदायका पति-पत्नीको कथामा निर्माण गरिएको फिल्मको नाम आफूसँग सम्बन्धित नरहेको अभिनेता दयाहाउँले स्पष्ट परेका छन् ।

भृष्टाचारको विषयमा कालो सहर

कालो सहर नामक फिल्म निर्माण भएको छ । माता सुर्मादेवी प्रोडक्सनको व्यानरमा निर्माण भएको फिल्ममा सुशील क्षेत्री, सुरज आरडी, रविना खडकालगायतले अभिनय गरेका छन् । फिल्मको हालै पोस्टर सार्वजनिक गरिएको छ ।

दिनेशसिंह ठकुरीको निर्देशनमा बनेको फिल्ममा भ्रष्टाचार, लाग्नुओपथ दुर्व्यस्तन, बाल यौनशोषण, कालो बजारीलगायत आपाराधिक विषय उठान गरिएको बताइन्छ । प्रदर्शनको दुग्गो नलागेको फिल्मको निर्माता दीपकसिंह साउद र मुना साउद हुन् ।

मनीषाको पुस्तक अब नेपालीमा

९० को दशककी नेपाली मूलकी चर्चित बलिउड हिरोइन मनीषाको लोइलाला क्यान्सरका कारण लामो समय थला परिन् । पछि क्यान्सरलाई जितिन् । उनले त्यो समयको अनुभवलाई सँगालेर उनले किताब लेखेको छिन, 'हिल्ड' ।

भारतमा अंग्रेजी भाषामा आइसकोको यो किताब अब नेपाली भाषामा पनि आउने भएको छ । काठमाडौंमा भएको कार्यक्रममा बोन्टै मनीषाले क्यान्सर लागेपछि आफूले धेरै कुरा बुझेको बताइन् । यो अति नै दुखदायी घटना भएको र त्यसलाई सबैसँग बाँडन आवश्यक रहेकाले किताब लेखेको

बताइन् । उनले भनिन, 'जीवनमा त्यो घटना घटेपछि भावनात्मक रूपमा कति विचलित भएँ, कहाँ-कहाँ पुगेर सज्जो भएर आएँ, त्यसबारेमा मैले यो किताब लेखेको हुँ ।'

किताबमा जीवनमा भएको परिवर्तन, क्यान्सरबाट युजेपछिको अनुभवलगायत घटनालाई समेतको बताइन् । उनले भनिन, 'तर, यो किताब पूरा जीवन होइन, जीवनको एउटा अंश हो ।' जीवनका अन्य कुरासँग जोड्दामा खास अर्थपूर्ण नहुने उनको धारणा थियो ।

उनको पुस्तक पेन्नुइन प्रकाशनले बजारमा ल्याएको हो । सो पुस्तकलाई नेपालीमा भने फाइनप्रिन्टले प्रकाशन गर्ने भएको छ । सो पुस्तकको नेपाली संस्करण पोखरामा हुने लिद्रेचर फस्टिमलमा सार्वजनिक हुनेछ ।

गेमराजको नयाँ भिडियो

तिमी जवान म नि जवान जस्ता गीतबाट गायन क्षेत्रमा उदाएका गेमराज गिरीको अर्को म्युजिक भिडियो सार्वजनिक भएको छ । उनी नयाँ गीत 'केरा लैजाऊ' पावरको म्युजिक भिडियो लिएर आएका हुन् । सो गीतमा शब्द संगीत स्व. भूपेन्द्रप्रकाश गिरीको छ ।

गीतका संगीत संयोजन केशव वडूले गरेका छन् । सो गीतका पहिलो सर्जक भने महेन्द्रप्रकाश गिरी हुन् । गीतको भिडियोमा प्रकाश सपूत्र र अज्जरी अधिकारीको फिचरिङ छ । मौसम हिमालीले भिडियो निर्देशन गरेका छन् ।

कपपेट

ग्लोबल आइएमई र दोहा बैकबीच सम्झौता

ग्लोबल आइएमई बैकले लिमिटेड र कतारस्थान्सम्बन्धी सम्झौतापत्रमा हस्ताक्षर भएको छ । सम्झौतापत्रमा दोहा बैकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत डा. आर सिथारमन र ग्लोबल आइएमई बैकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत जनक शर्मा पौडेलले हस्ताक्षर गरे ।

कतारस्थान्स २७ शाखा कार्यालय र विभिन्न १४ मुलुकमा शाखा सञ्जाल तथा प्रतिनिधि कार्यालय रहेको दोहा बैकसँगको यो सम्झौतापत्रात् कतारस्थान्स २८ कतारस्थान्सम्बन्धी नेपालीले कतारको सम्झौतापत्रमा हस्ताक्षर गरेका छन् । उक्त रेमिट्यान्स ग्लोबल आइएमई बैकका सम्झौतापत्रमा हस्ताक्षर गरेका छन् ।

जितु र केदार प्रभुको ब्राण्ड एम्बेस्टर

काठमाडौं । हास्यकलाकारद्वय जितु नेपाल र केदारप्रसाद घिमिरे(माग्ने) प्रभु बैकको ब्राण्ड एम्बेस्टर बनेका छन् । प्रभु बैकले आउँदो एक वर्षका लागि उनीहरूलाई ब्राण्ड एम्बेस्टर बनाएको हो । एक वर्षको प्रचार जिम्मा लिंदै जितु र केदारले मंगलबाट मात्रै सम्झौता पत्रमा हस्ताक्षर गरेका हुन् ।

यस सम्झौता अनुसार उनीहरूले एक वर्षसम्म यस बैकले गर्ने विभिन्न कार्यक्रमहरूमा सहभागिता जनाउनेछन् भने विभिन्न कार्यक्रममार्फत यस बैकको सेवा र सुविधाका बारेमा जानकारी दिनेछन् ।

जितु नेपाल गरेको वर्ष मात्रै सानिमा लाइफ इन्स्पोरेन्सको ब्राण्ड एम्बेस्टर बनेका हुन् ।

एनआइसी एसियाको बोनस सेयर

एनआइसी एसिया बैकले १० प्रतिशत बोनस सेयर र त्यसमा लाग्ने कर प्रयोजनका लागि ० दशमलव ५२ प्रतिशत नगद लाभांश दिने भएको छ । बैकको साधारणसभाले सञ्चालक समितिले प्रस्ताव गरेबासेजिम्मे १० प्रतिशत बोनस सेयर

आफूलाई...

बैठकमा बोल्दै नेकपाका नेता एवं सचिवालय सदस्य वामदेव गौतमले आइतबार अध्यक्ष केपी ओलीले दिएको अभिव्यक्तिप्रति आक्रोश पोखेका थिए । ओलीले आइतबार संविधानले दिने भए दुईवटा प्रधानमन्त्री भएर देखाइदिने थियो भने अभिव्यक्ति दिएका थिए । ओलीको त्यस्तो अभिव्यक्तिप्रति आक्रोशित हुँदै नेता गौतमले भने संविधान संशोधन गरेर दुईवटा प्रधानमन्त्री बन्ने प्रावधान राख्न चुनौती समेत दिएका थिए । पार्टीको बैठकमा उठाएका विषयमा मजाक गर्न भन्दै गौतम आक्रामक शैलीमा प्रस्तुत भएका थिए । गौतमले अध्यक्ष ओलीलाई भने तपाईंसँग दुई तिहाईको बहुमत छ संविधान संशोधन गरेर दुईवटा प्रधानमन्त्री राख्ने व्यवस्था गर्नुहोस् भन्दै ओलीप्रति आक्रामक अभिव्यक्ति दिएका थिए । कही दिन अधिवेषि प्रधानमन्त्री ओली र नेता गौतमबीचको सम्बन्ध विसिएको छ । गौतमले एक व्यक्ति एक पदको मुद्दा पार्टीमा उठाएका हुनाले अध्यक्ष ओली समेत गौतमप्रति आक्रामक बनेका छन् । गौतमले घुमाउरो पारामा प्रधानमन्त्री ओलीले एक पद छोड्नुपर्ने भन्दै अध्यक्षको पद छोड्न ओलीलाई सुकाव दिएपछि ओलीसमेत हाचिकएका छन् । गौतमले अध्यक्षको जिम्मेवारी पुष्कमल दाहाललाई मात्र दिनुपर्ने भन्दै राजनीतिक प्रस्ताव त्यायी समितिको बैठकमा राखेपछि ओलीपक्षीय नेताहरू गौतमप्रति आक्रोशित भएका छन् । गौतमले ओलीको कार्यशैलीको विरोध गर्दै १६ पेज लामो प्रतिवेदन प्रस्तुत गरेपछि गौतमप्रति

ओली रूप्त बनेका हुन । अध्यक्ष ओलीले पार्टीको बैठकमा दुई अध्यक्षमा फाटो ल्याउने उद्देश्यले बड्यन्त्रमूलक ढाँगले गौतमले प्रस्ताव त्याएको आरोप लगाएका थिए । त्यसैबेला ओलीले मिले भए दुई प्रधानमन्त्री हुँस्योसम्म भन्न भ्याएका थिए र दुई प्रधानमन्त्री भएर विरोधीलाई देखाइदिन्थ्यै सम्म भनेका थिए ।

स्थायी समितिको बैठकमा युवा नेता घनश्याम भुसालले समेत पार्टी अध्यक्षमाथि आक्रोश पोख्यै आफूलाई कारबाही गरेर देखाउन चुनौती समेत दिएका छन् । थुक, रगत, खकार, वीर्य टेष्ट गरेर मेरो युटको हो कि होइन भनेर छुट्याउने ? तपाईं युटको मात्र नेता हो भने म तपाईलाई मार्दिन्न । सक्तुडुङ्ग भने मलाई कारबाही गरेर देखाउनुहोस् भन्दै अध्यक्षद्वयलाई सबैको अध्यक्ष बन्न आग्रह गरेका थिए । एकीकरणपछि पहिलो पटक बसेको त्यायी कमिटीको बैठकमै युट उपयुट देखि नेतापिच्छेको युटहरू देखिएकाले नेकपाभित्रको भुसको आगो आउँदै महाधिवेशन अगाडि नै नेकपा विभाजित हुन सक्ने सम्भावना समेत देखिएको एक नेताले बताएका छन् । प्रधानमन्त्री केपी ओली नेतृत्वको सरकारले जनताले चाहेजस्तो काम गर्न नसकेको र विवादाप्त निर्णयहरू गरी जनताको नजरमा ओली नेतृत्वको सरकारपनि सरकारकै लागि सरकारजस्तो मात्र भएकाले निर्वाचनका बेला कम्प्युनिष्ट पार्टीलाई मतदान गर्न जनतापनि विस्तारै आक्रोशित हुँदै गएकाले कम्प्युनिष्ट सरकारले दुई तिहाई भएर पनि जनताको पक्षमा काम गर्न नसकेको चर्चा चल थालेको छ ।

पुरस्कार...

त्यसका लागि विभिन्न प्रक्रियाहरू पूरा गरिएको हुँच तर एक व्यक्तिले आफूखुसी दिएको पुरस्कारलाई पुरस्कार नभएर बक्सीस भन्नु नै उपयुक्त हुनेछ ।

काठमाडौं महानगरपालिकाले अस्तिमात्र आफूस्तो स्थापना दिवसको अवसरमार १० ज्येष्ठ पत्रकारहरूलाई जनही ५० हजार रुपैयाको थैली सपर्मन गरेको छ । श्रमजीवि पत्रकारहरूका लागि त्यो थुलो राशी र मूल्यवान समेत हो । पुरस्कार पाएका सबै पत्रकार मित्रहरूलाई बधाई तर कुरा त्यक्तिमात्र होइन पुरस्कार दिने प्रत्रियाको हो । पुरस्कार दिने निर्णय महानगरप्रमुखले मात्र गरेका हुन । महानगरसभाबाट निर्णय गराएको होइन । अधिल्लो दिनसम्म महानगरका कसैले पनि कसले कसले पुरस्कार पाँचैदैन भन्ने सुइकोसम्म पाउन सकेका थिएन । नत पुरस्कार छनोट समिति नै गठन गरिएको थियो । काठमाडौं महानगरपालिकाका मेयरले

कुनै बेला आफूले पत्रपत्रिका नहेन नपढ्ने टिही एकम नसुने उद्धोष गरेका थिए । तर उनले किन र केका लागि पुरस्कार दिने निर्णय गरे ? पत्रकारहरूले पुरस्कार पाउनु निश्चय पनि खुसीको कुरा हो तर पुरस्कार पाएपछि आफूलाई पुरस्कृत गर्ने संघ संस्था र व्यक्तिप्रति मोहित हुन पत्रकारिताको धर्म विपरितको कार्य दुने भएकाले काठमाडौं महानगरपालिकाबाट पुरस्कृत भएका पत्रकारहरूले महानगरका गल्ली कमजोरीका बारेमा सत्यत्य बाहिर ल्याउनु सक्नुपर्दछ । काठमाडौंको मेयर जनताबाट आलोचित हुँदै गएका छन्, पत्रकार समेलन गर्न नसको प्रेससँग आउने डराउने, कुनै सूचना सार्वजनिक नार्गे, खर्च लुकाउन योजना तथा कार्यक्रमहरू पारदर्शी नहुने यस्ता कमजोरीबाट ग्रस्त काठमाडौं महानगरपालिकाको यस्ता कमजोरी सच्चाउँदै अधि बढ्ने कुनै संकेत नदेखएको बेला पत्रकारहरूलाई पुरस्कृत गरेर आपू चोखिन खोजेको हो भने त्यो उनैको लागि घातक सावित हुन सक्छ ।

बजेट लुड्याइरहेका छन् । कम्प्युनिष्ट पहिले कम्प्युन्यालिष्ट थिए, अब त कमाउन्यालिस्ट पो भएउन् प्रधानमन्त्री भन्छन्- सुशासन दिन्नु, समृद्धि त्याउँछु । कम्प्युनिष्ट सासदमा सामान्य लोकाचार, नैतिकता त रहेन, यस्तो पार्टीले सुशासन दिने, समृद्ध नेपाल, सुखी नेपाली बनाउने । खुट्टी देख्दै चाल पाइएन र ?

कर्त्युनिस्टहरू...

गर्ने कि नगर्ने ? अर्को प्रसङ्ग आयो- सांसदले पाउने कर्मचारी सुविधाको तलव, भत्ता समेत सांसद आफैले नकली नाम, आफन्तको नाम राखेर आफैले कुम्त्याउने गरेका छन् । मन्त्रीहरूले सलाहकारहरू भर्ति गरेर मजाले

अरुलाई...

जबसम्म डमरुलाई कसैले आक्रमण गर्दैन तबसम्म बधिनी चुप लागेर बर्छ तब जब डमरुलाई आक्रमण गर्दै त्यस बेला बधिनीले जस्ति तुलो भीड भएपनि प्रतिकारमा उत्क्रिन्छ भन्दै प्रधानमन्त्री ओलीले भने पार्टी र सरकार विरुद्ध हमला गर्नेहरूले यो कुरा बुझ्नुपर्दछ ।

प्रधानमन्त्री ओलीले आफूले नेतृत्वको सरकारका विरुद्ध कसैले बोलेको खण्डमा प्रतिकारमा उत्क्रिन्छ त्यस बेला बधिनीले जस्ति तुलो भीड भएपनि प्रतिकारमा उत्क्रिन्छ भन्दै प्रधानमन्त्री ओलीले भने पार्टी र सरकार विरुद्ध हमला गर्नेहरूले यो कुरा बुझ्नुपर्दछ ।

उनैको पार्टीभित्र सरकार सञ्चालन रापार्टी सञ्चालनका विषयमा उनैको पार्टीका नेताहरूले चेतावनी दिनु सारासर गतल हो । विश्वव्यापी सिद्धान्त नै हो । सरकारले गरेका गलत कामको विरोध गर्न पाइन्छ तर हाप्रा प्रधानमन्त्री किन प्रतिकारमा उत्क्रिन्छ तर हाप्रा नेता तथा कार्यकर्ताहरूलाई आग्रह गरिरहेका छन् ।

उनैको आफूले असफलता र अकर्मण्यतालाई लुकाउनको लागि अरुलाई दोष लगाउने प्रवृत्तिले स्वयम् प्रधानमन्त्रीलाई नै संकटमा पार्न सक्छ भन्ने हेका प्रधानमन्त्रीमा होस् ।

सताधारी...

दल नेपाली काग्रेसले विरोध गर्दै आएको छ । सताधारी दलभित्रकै रडाको र असन्तुष्टिले गर्दै सरकारले प्रभावकारी भूमिका निभाउन सकिरहेको छैन । सरकारका कमी कमजोरीलाई सच्चाउन दबाव दिनुपर्ने र ससदमा प्रमुख प्रतिपक्षी दलको भूमिका निभाउनुपर्ने नेपाली काग्रेस समेत अहिले आर्कैमा रुमलिएको छैन ।

नेकपाको एकले ससदमा बहुमत हुँदूहुँदै उसलाई दुई तिहाईको दम्भ बढेको हुनाले उसले संघीय समाजबाटी फोरम र राष्ट्रिय जनता पार्टीलाई समेत साथ लिएर संघीय ससदमा दुई तिहाईभन्दा बढीको समर्थन प्राप्त गरेको छ । २०१५ साल देखि अहिलेसम्मको अवस्थालाई हेर्दा दुई तिहाईको सरकारपनि नेपालको लागि अभिसाप जरै देखिएको छ । पदमा पुगेपछि अन्यो हुने प्रवृत्ति नै मुलुकको लागि दुर्भाग्य सावित भएको छ । पार्टी एकीकरण हुनुपर्ना पहिला केपी ओलीलाई छाडेर अर्का अध्यक्ष दाहालको युटमा गएका र साधव नेपाल र भलनाथ खनाल पहिला देखि नै ओलीको विपक्षमा रहेकाले यी दुखैको सहयोग र पछिल्लो समयमा ओलीको विपक्षमा गएका वामदेव गौतमको सहयोगमा पुष्कमल दाहाल पार्टी अध्यक्ष र प्रधानमन्त्री बन्ने अवसरको खोजीमा रहेका बेला ओली सरकारको कार्यक्रमालाई दाहाललाई फाइदा पुगेको नेकपाका एक नेताले बताएका छ ।

नेकपाका केही नेताहरूले प्रधानमन्त्री ओलीलाई तत्काल अध्यक्ष पद छोड्न दबाव दिएका छन् । एक व्यक्ति एक पदको माग गर्दै उनीहरूले त्यायी समितिको बैठकमै माग गरेका हुनाले अहिलैकै अवस्था कायम रहेको अवधानमन्त्री ओलीको कार्यकाल अबको केही महिनाको लागिमात्र हुने आकलन गर्न थालिएको छ । मित्रभित्र दाहाल ओलीलाई नेकपाको बहुमतबाटै हटाएर आपू प्रधानमन्त्री बन्न चाहिरहेको दाहाल युटका नेताहरूले बताउन थालेको हुनाले प्रधानमन्त्री ओलीको पद धारापमा पनि समयमा बढेर गएको छ । पछिल्लो समयमा छिमेकी मुलुक भारतले समेत ओलीपर्ना दाहाल नै ठीक भन्दै दाहाललाई प्रधानमन्त्री बन्नका लागि जस्तोसुकै सहयोग गर्न तयार रहेको राजनीतिमा लागि परेको सुत्रले दाबी गरेको छ । सुत्रका अनुसार यदि त्यो भएमा नेकपा फेरी विभाजनको सिकार हुने सम्भावना समेत देखिएको छ ।

फागुन ७ देखि...